

การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญาพนธ์

ของ

สุพรรณิ ศุขะบุตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม 2542

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานีพจนกันแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์เชียรศรี วิวิธศิริ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพจนกันนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสวีสักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 12 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2542

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้ความกรุณาให้คำแนะนำปรึกษาอย่างดีจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ อาจารย์ผู้สอนและประธานกรรมการควบคุม
ปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และ
รองศาสตราจารย์เชิรศรี วิวิธศิริ ที่ได้กรุณาได้รับเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณครูผู้สอนภาษาอังกฤษ นักศึกษาผู้ใหญ่ โรงเรียนวัดคูสิดาราม
โรงเรียนหอวัง โรงเรียนนนทรีวิทยา และโรงเรียนวัดดอนเมือง ที่ให้ความร่วมมือใน
การตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ ที่ได้สนับสนุนให้กำลังใจผู้วิจัยตลอดมา และ
ขอขอบคุณนายเศกสรรค์ และนายสลิกิจ ศุขะบุตร ที่มีส่วนสนับสนุนให้กำลังใจจนปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

สุพรรณิ ศุขะบุตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ประวัติและการพัฒนาการด้านการจัดการศึกษานอกโรงเรียน	
ประเภทชั้นเรียน	7
หลักการจัดการเรียนการสอนแบบชั้นเรียน	10
จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่	11
หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
สมมุติฐานในการวิจัย	30
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	32
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	32
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	34
ลักษณะของเครื่องมือ	35
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	การแปลความหมายและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	ตารางเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	81
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	81
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	81
	วิธีดำเนินการวิจัย	82
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	83
	การตรวจสอบเครื่องมือ	83
	การวิเคราะห์ข้อมูล	84
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
	อภิปรายผล	86
	ข้อเสนอแนะ	97
	บรรณานุกรม	98
	ภาคผนวก	106
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	116

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง	42
2	ค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวม และรายด้าน	42
3	ค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านหลักสูตร	45
4	ค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน ด้านครูผู้สอน	47
5	ค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน ด้านวิธีการสอน	49
6	ค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	51
7	ค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน	53
8	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน	56
9	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน จำแนกตามเพศ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนเป็นรายข้อ	57
10	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน	59

11	เปรียบเทียบความแปรปรวนเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน	60
12	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับปัญหาการเรียน จำแนกตามอายุ โดยรวม	62
13	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับปัญหาการเรียน จำแนกตามอายุ ด้านหลักสูตร	63
14	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ ด้านวิธีการสอนเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียน	64
15	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับปัญหาการเรียน จำแนกตามอายุ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	65
16	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนโดยรวม จำแนกตามสถานภาพสมรส โดยรวมและรายด้าน	66
17	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน โดยรวมและรายข้อ จำแนกตามสถานภาพสมรส ด้านครูผู้สอน	67
18	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน โดยรวมและรายข้อ จำแนกตามสถานภาพสมรส ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	69
19	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ	71
20	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามอาชีพ	72
21	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับปัญหาการเรียน จำแนกด้านอาชีพ โดยรวม	74
22	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับปัญหาการเรียน จำแนกตามอาชีพ ด้านหลักสูตร	75

23	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียน จำแนกตามพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมและรายด้าน	76
24	เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน จำแนกตามพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านหลักสูตร	77
25	รายละเอียดอื่น ๆ และข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน	79

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมปัจจุบันนี้ จะเห็นได้ວ່ามีความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองทั้งนี้เพราะได้รับอิทธิพลจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และที่สำคัญที่สุด การเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว ทำให้คนเราต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนั้น และสิ่งที่ทำให้มีการปรับตัวได้ดีก็คือการศึกษา เพราะว่าการศึกษาไม่ว่าจะเป็นในระบบหรือนอกระบบโรงเรียนก็ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับบุคคล ทำให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ รวมทั้งเพิ่มพูนทักษะความสามารถ เพื่อให้มีการปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ รวมทั้งการแข่งขันในการประกอบอาชีพ (สุรพันธุ์ ยันต์ทอง, 2533 : 2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวง มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นและมีการแข่งขัน การแก่งแย่งกันสูงมาก บุคคลจึงต้องพยายามขวนขวายและต้องการที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติมตลอดเวลา เพื่อให้ตัวเองพัฒนาไปในทางที่สูงขึ้น ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม ไม่ให้ตนเองเป็นคนล้าหลังและถูกเหยียดหยามว่าเป็นคนไม่มีการศึกษา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นทางด้านฐานะ การทำงานและสภาพสังคม คนที่มีการศึกษาสูงก็จะเป็นที่ยอมรับในสังคม คนที่มีฐานะและมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดีก็จะได้รับความนิยมนยกย่อง

การจัดการศึกษาโดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ระบบ (เชียรศรี วิวิธสิริ, 2530 : 15 - 16) คือการศึกษาในระบบโรงเรียน (Formal Education) เป็นการศึกษาที่มีระบบแบบแผน มีการกำหนดอายุ มีผู้เรียน สถานที่หลักสูตรและเวลาเรียนที่แน่นอน มีโครงสร้างจากระดับต่ำไปยังระดับสูง ตั้งแต่ระดับชั้นก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา จนถึงอุดมศึกษา ให้การศึกษาทั้งวิทยาการวิชาเฉพาะ และการฝึกอบรมงานอาชีพวิชาเทคนิคและเทคโนโลยีต่าง ๆ การศึกษาในระบบโรงเรียนนี้จะจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนในวัยเรียนอายุประมาณ 5 - 24 ปี

การศึกษานอกระบบโรงเรียน (Non Formal Education) เป็นการศึกษาที่มีรูปแบบไม่แน่นอน สามารถจัดได้ทั้งในและนอกโรงเรียน ไม่จำกัดสถานที่ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อประชาชนทุกคน โดยไม่เลือกวัย เพศ ชั้น วรรณะ ภูมิหลัง ศติปัญญา ความสามารถหรือความถนัด เป็นการศึกษาที่เปิดโอกาสให้กับคนทุกคนในสังคม การศึกษานอกระบบโรงเรียนมีหลักการเช่นเดียวกับการศึกษาที่เรียกว่า การศึกษาผู้ใหญ่

การศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบเรียนนั้น ในทางปฏิบัติแล้ว จะยึดหลักการสอนโดยหลักสูตรที่มีลักษณะคล้ายกัน จะต่างกันที่เวลาและตัวผู้เรียน ดังนั้นหลักสูตรในการเรียนนอกระบบ จึงจำเป็นต้องจัดให้สอดคล้องกับในระบบโรงเรียน มีการเรียนวิชาที่คล้ายกัน เช่น กลุ่มภาษา กลุ่มคณิตศาสตร์ กลุ่มสังคม กลุ่มวิทยาศาสตร์ กลุ่มอาชีพ ทางด้านกลุ่มภาษา นอกจากจะเรียนภาษาไทยแล้ว ยังเรียนภาษาต่างประเทศอีกด้วย คือ ภาษาอังกฤษ

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก และนับได้ว่ามีบทบาทอันสำคัญยิ่งในการเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดวัฒนธรรมและวิทยาการที่ก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ออกไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของโลก ภาษาจึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้คนทั่วโลกได้เข้าใจกัน สำหรับประเทศไทยก็ถือว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญมากนอกเหนือไปจากภาษาที่ใช้กันในท้องถิ่น เพราะว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาไปในหลาย ๆ ด้าน และยังเป็นประเทศที่อยู่ในฐานะที่จะต้องรับเอาความรู้ทางด้านวิชาการจากประเทศที่เจริญแล้ว ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการศึกษาหาความรู้ในทุก ๆ ด้าน อีกประการหนึ่ง ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ จะต้องติดต่อซึ่งกันและกันมากขึ้น เป็นยุคที่โลกไร้พรมแดนทั้งทางด้านการคมนาคมขนส่งและการสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้ติดต่อกันได้เจริญก้าวหน้า รุดหน้าไปอย่างมากมาย ทำให้ประเทศต่าง ๆ ในโลกใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น นักท่องเที่ยว นักการศึกษาและประชาชนทุกอาชีพ มีการเดินทางติดต่อกัน ซึ่งต้องใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยมากยิ่งขึ้นทุกที แม้กระทั่งในชีวิตประจำวัน อาจต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสนทนา ดังจะเห็นว่าภาษาอังกฤษเข้ามาปรากฏอยู่ตามชื่อสถานที่ ร้านค้า สินค้า ยารักษาโรค สิ่งของเครื่องใช้ หนังสือพิมพ์ ข่าวดัง ๆ ในรายการวิทยุ โทรทัศน์ เพลง ภาพยนตร์ ตลอดจนในภาษาไทยบางคำ ทั้งนี้เนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาอังกฤษที่เข้ามามีบทบาทสำคัญทั้งในการเมือง ธุรกิจการค้า การศึกษาและวัฒนธรรม ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องจัดการสอนภาษาอังกฤษให้กับคนไทย

ให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมไทย และมีประโยชน์ต่อเด็กไทยทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะปัจจุบันของประเทศไทยที่กำลังพัฒนา

กระทรวงศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวนี้ จึงจัดการสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีความรู้ความสามารถในวิชานี้ เพื่อให้เป็นพื้นฐานในการศึกษาหรือเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่อไป

เนื่องจากความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ จากประเทศที่มีความเจริญทางด้านวิทยาการ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษและประเทศต่าง ๆ ในยุโรป ได้แพร่หลายเข้ามาอย่างรวดเร็ว ดังกล่าวนั้นแล้ว ในการเรียนภาษาอังกฤษนี้ โรงเรียนจึงควรสอนให้มีประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ แม้ว่าสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จะได้พัฒนาหลักสูตรและแนวการสอนตลอดเวลา แต่ผลของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ จากการสำรวจและงานวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ พบว่าปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกิดขึ้นทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา (สุรางค์ โรจน์วิชัย. 2532 : 1)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการเรียนอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะได้ข้อมูลสำหรับนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านตัวครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผลด้านสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศในชั้นเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ การสมรส อาชีพ พื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อรวบรวมปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการศึกษาค้นคว้าจะทำให้ทราบปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ ประเภชชั้นเรียน
2. ผลการศึกษาค้นคว้าทำให้ได้ข้อมูลในการวางแผนและปรับปรุงหลักสูตรการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่
3. ผลของการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากรที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีความรู้ความชำนาญในการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในขอบเขตต่อไปนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภชชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษา นอกโรงเรียนสายสามัญ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,055 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภชชั้นเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ของศูนย์การศึกษาโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) คำนวณจากสูตรยามาเน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 270 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา คือ
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น
 - 3.1.1 เพศ
 - 1) ชาย
 - 2) หญิง
 - 3.1.2 อายุ
 - 1) ต่ำกว่า 20 ปี
 - 2) 20 - 30 ปี
 - 3) มากกว่า 30 ปีขึ้นไป

3.1.3 สถานภาพการสมรส

- 1) โสด
- 2) สมรส

3.1.4 อาชีพ

- 1) รับราชการ
- 2) บริษัท/รัฐวิสาหกิจ
- 3) ไม่มีอาชีพ

3.1.5 พื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา

- 1) มีพื้นฐาน
- 2) ไม่มีพื้นฐาน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ

3.2.2 ด้านหลักสูตร

3.2.3 ด้านครูผู้สอน

3.2.4 ด้านวิธีการสอน

3.3.5 ด้านการประเมินผล

3.2.6 ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ หมายถึง อุปสรรค หรือข้อขัดข้องที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยแยกเป็น 5 ด้าน ดังต่อไปนี้คือ

1.1 ด้านหลักสูตร หมายถึง การกำหนดเนื้อหา จุดประสงค์ของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้ที่ทำการสอน ได้สอนไปตามเนื้อหาและเวลาที่กำหนด

1.2 ด้านครูผู้สอน หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

1.3 ด้านวิธีการสอน หมายถึง เทคนิคหรือวิธีการของผู้สอนที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ประสบการณ์ หรือเนื้อหาให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ที่วางไว้ได้

1.4 ด้านการประเมินผล หมายถึง กระบวนการต่อเนื่องของการเรียนการสอน เป็นกลไกที่จะปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนให้ดีขึ้น และบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ และใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการสอนของครูให้ดีขึ้น

1.5 ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ผู้เรียน ในขณะที่ผู้เรียนกำลังเรียน เช่น อาคารเรียน ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องน้ำห้องส้วม บรรยากาศในขณะที่เรียนด้วย

2. นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง นักศึกษาผู้ใหญ่ ในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ พุทธศักราช 2530 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภทชั้นเรียนที่ลงทะเบียนเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาเลือก ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ของศูนย์การศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 2 พวก คือ

2.1 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและสามารถประสานความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้

2.2 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาก่อนและไม่สามารถประสานความรู้ใหม่กับพื้นฐานภาษาอังกฤษของตนเองได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ประวัติและการพัฒนาด้านการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ประเภทชั้นเรียน
2. หลักการจัดการเรียนการสอนแบบชั้นเรียน
3. จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่
4. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภทชั้นเรียน
5. จุดประสงค์และหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของระบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน ประเภทชั้นเรียน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวัติและการพัฒนาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ประเภทชั้นเรียน

ประวัติและการพัฒนาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ประเภทชั้นเรียน ตามข้อมูลจากกรมการศึกษานอกโรงเรียน (2538 : 1 - 10) ได้เขียนไว้ดังต่อไปนี้

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (ก.ศ.น.) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2522 ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 22) ซึ่งได้กำหนดให้กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นกรมหนึ่งในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

กรมการศึกษานอกโรงเรียนมีรากฐานที่มั่นคงมาจากการศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งมีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน เริ่มตั้งแต่วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2480 ในสมัยของพลตรีพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี ได้วางนโยบายการจัดการศึกษาผู้ใหญ่และแถลงนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎร และในวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2480 ได้จัดคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการจัดแนวการศึกษาผู้ใหญ่ โดยวางโครงการดำเนินงานให้มีแบบแผนที่ดี และได้มอบให้รัฐบาลจัดดำเนินการ

ต่อมาในต้นปี พ.ศ. 2481 รัฐบาลได้จัดส่งเจ้าหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการเดินทางไปดูงานและศึกษาวิธีการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ในยุโรปและอเมริกา เป็นเวลา 3 ปี

ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2481 ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงรัฐบาลใหม่ โดยมี พลตรี หลวงพิบูลสงครามเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลได้จัดตั้งกรมการพิจารณาเรื่อง การศึกษาผู้ใหญ่ เป็นชุดที่ 2 และเสนอให้จัดตั้งกองการศึกษาผู้ใหญ่ขึ้น ในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบการในกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2483 ว่าด้วยการจัดตั้งกองการศึกษาผู้ใหญ่ในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2483 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือได้รับการศึกษาจนอ่านออก เขียนได้ ซึ่งส่งผลถึงการพัฒนาประเทศโดยรวม

ในปี พ.ศ. 2488 รัฐบาลร่วมกับองค์การเอกชนต่าง ๆ ได้รณรงค์เพื่อให้ผู้ใหญ่ได้ รู้หนังสือ ตลอดจนออกกฎหมายและประกาศใช้รัฐนิยม เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมาเรียนหนังสือ ซึ่งช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ส่งผล การจัดการศึกษาผู้ใหญ่ได้ขยายไป

ต่อมา พ.ศ. 2490 เป็นยุคของการรณรงค์ให้ผู้ใหญ่รู้หนังสือ กระทรวงศึกษาธิการจึง เสนอโครงการปรับปรุงการศึกษาผู้ใหญ่ต่อคณะรัฐมนตรี และเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของ ประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป ได้ขยายประเภทงานการศึกษาผู้ใหญ่เป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ ตอนปลาย หลักสูตร 1 ปี จัดอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ประจำที่และเคลื่อนที่ หลักสูตร 3 - 6 เดือน จัดบริการห้องสมุดประชาชนและมีหน่วยโสตทัศนศึกษา เพื่อประชาสัมพันธ์งานของรัฐ

ในปี พ.ศ. 2494 ได้จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมการศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทมูลสารศึกษา ครอบคลุมถึงเรื่องการอนามัยเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อยกระดับการดำรงชีพของประชาชนให้ดีขึ้น ต่อมาองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติร่วมกับรัฐบาลไทยได้จัดตั้งศูนย์ ฝึกอบรม ชื่อว่า "ศูนย์กลางอบรมการศึกษาผู้ใหญ่ จังหวัดอุบลราชธานี" หรือ ศ.อ.ศ.อ. โดย มุ่งผลิต สารนิเทศก์ เพื่อออกไปทำงานพัฒนาท้องถิ่น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2502 ได้โอนสารนิเทศก์จากกระทรวงศึกษาธิการไปสังกัดกรม พัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย และเปลี่ยนชื่อจาก "สารนิเทศก์" เป็น "พัฒนาการ" บทบาท ศ.อ.ศ.อ. ในฐานะที่เป็นศูนย์ฝึกอบรมผู้ทำงานพัฒนาท้องถิ่นสิ้นสุดลง และเปลี่ยนเป็นศูนย์การ ศึกษาออกโรงเรียนภาคในเวลาต่อมา

ในปี 2522 รัฐบาลในสมัย พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ยกฐานะการจัดการศึกษาออกโรงเรียนขึ้นเป็นกรม เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2522 ซึ่งมีนายแพทย์ บุญสม มาร์ติน เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น โดยได้โอนกองการศึกษา

ผู้ใหญ่และสำนักงานโครงการพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษาและศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษากับศูนย์บริรักษ์ เพื่อการศึกษาสังกัดกรมวิชาการไว้ด้วยกัน แล้วตราพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2522 โดยแบ่งส่วนราชการส่วนกลางประกอบด้วย 6 หน่วยงาน คือ สำนักงานเลขาธิการ กองแผนงานและวิจัย กองพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียน กองปฏิบัติการ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ศูนย์บริรักษ์ เพื่อการศึกษา ทั้งนี้ยังมีหน่วยงานที่จัดตั้งตามประกาศกระทรวงและกรม คือ กองการเจ้าหน้าที่ หน่วยศึกษานิเทศก์และหน่วยตรวจสอบภายใน นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2533 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งหน่วยงานเทียบเท่ากองขึ้นอีกหนึ่งแห่งคือ สำนักงานโครงการอุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในปี 2534 โดยที่อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการต่าง ๆ ในกรมการศึกษาออกโรงเรียนได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ตลอดจนการเรียกชื่อส่วนราชการบางส่วนให้สอดคล้องกับหน้าที่และความรับผิดชอบ สมควรปรับปรุงการส่วนราชการเสียใหม่ เพื่อให้การปฏิบัติราชการคล่องตัว มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพงานในปัจจุบัน และเนื่องจากข้อ 6 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2525 กำหนดว่าการแบ่งส่วนราชการภายในกรมให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระราชโองการโปรดเกล้าให้ตราพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมการศึกษาออกโรงเรียนกระทรวงศึกษาธิการขึ้นใหม่ เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2534 โดยให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมการศึกษาออกโรงเรียน พ.ศ. 2522 และให้แบ่งราชการใหม่ดังนี้ สำนักงานเลขาธิการ กองการคลัง กองการเจ้าหน้าที่ กองแผนงาน กองพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียน กองส่งเสริมปฏิบัติงาน ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ศูนย์บริรักษ์เพื่อการศึกษาและหน่วยศึกษานิเทศน์ โดยมี ๗ หน่วยงาน อันได้แก่ นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับสนองพระราชโองการ

นอกจากนี้ กรมการศึกษาออกโรงเรียนยังมีส่วนราชการประเภทสถานศึกษาในราชการบริหารส่วนกลาง ได้แก่ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภายใน 5 ภูมิภาค ๆ ละ 1 แห่ง ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน จังหวัด 76 แห่งใน 76 จังหวัด ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน ประเภทบุคคลภายนอก 1 แห่ง ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทย บริเวณชายแดน 1 แห่ง ที่จังหวัดสระแก้ว เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2533 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งศูนย์ฝึกและ

พัฒนาอาชีพราษฎรไทย บริเวณชายแดนเพิ่มอีก 9 แห่ง จังหวัดอุดรธานี เลย์ มุกดาหาร เชียงราย ขุมพร ตาก กาญจนบุรี สุรินทร์และปัตตานี รวมทั้งประกาศจัดตั้งศูนย์การศึกษานอก โรงเรียนอาเภอขึ้น 125 แห่ง ใน 35 จังหวัด ซึ่งในปัจจุบันมีศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนครบ ทุกอาเภอ ทุกจังหวัด จำนวน 810 แห่ง

หลักการจัดการเรียนการสอนแบบขั้นเรียน

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2530 : 21 - 22) ได้กล่าวถึงหลักการในการจัดการเรียนการสอนแบบขั้นเรียน ดังนี้

1. ผู้สอนจัดเนื้อหาในแต่ละบทเรียนให้ยืดหยุ่นตามเหตุการณ์สภาพท้องถิ่นความสนใจของนักศึกษา และให้ความสัมพันธ์ระหว่างรายวิชา หมวดวิชาเท่าที่จะทำได้
2. ผู้สอนควรใช้วิธีสอนที่จะให้ผู้เรียนรู้ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ฝึกให้คิดเป็นและรู้จักนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยพิจารณาวิธีสอนที่เห็นว่าเหมาะสมกับจุดประสงค์และลักษณะเนื้อหาวิชา เช่น การสอนแบบแก้ปัญหา ค้นคว้า อภิปราย ทำงานเป็นกลุ่ม ฯลฯ
3. ผู้สอนควรคำนึงถึงการที่จะให้นักศึกษามีโอกาสเรียนทั้งภาควิชาการและภาคปฏิบัติ ซึ่งมีผลส่งเสริมคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลและให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

การเรียนแบบขั้นเรียน มีวิธีเรียนดังนี้

1. ฟังคำบรรยายในชั้นเรียน
2. เข้าร่วมกิจกรรม
3. วัดผลและเก็บคะแนนระหว่างภาคเรียน
4. ประเมินผลปลายภาคเรียน

วิธีการเรียนแบบขั้นเรียน

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2533 : 4) ได้กล่าวถึงวิธีการเรียนแบบขั้นเรียนว่าต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษา ได้รับการถ่ายทอดความรู้จากครูอาจารย์ผู้สอนโดยตรง คล้าย ๆ กับการเรียนในระบบโรงเรียน แต่ใช้เวลาในตอนเย็นหลังจากเลิกงานแล้ว

2. เมื่อมีปัญหาการเรียนไม่เข้าใจในเรื่องใด นักศึกษาก็สามารถซักถามครูผู้สอนได้ทันที
3. การประเมินผลการเรียน โรงเรียนจะประเมินผลการเรียนระหว่างภาค แล้วนำไปรวมกับคะแนนสอบปลายภาคเรียน เป็นผลการศึกษแต่ละหมวดวิชา
4. นักศึกษาที่จะมีสิทธิ์เข้าสอบเพื่อประเมินผลปลายภาคจะต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของเวลาเรียนเต็ม
5. นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมพบกลุ่มให้ครบ ตามโครงสร้างที่หลักสูตรกำหนด
6. นักศึกษาต้องมีเวลาเข้าชั้นเรียนวันละไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง 30 นาที หรือตามตารางเรียนที่โรงเรียนกำหนด ค่าใช้จ่ายในการเรียนสูงกว่าวิธีการเรียนแบบทางไกลและแบบการเรียนด้วยตนเอง
7. นักศึกษาที่จะจบหลักสูตรได้ ต้องเรียนและสอบผ่านหมวดวิชาบังคับและวิชาเลือกให้ครบตามเงื่อนไขของหลักสูตร คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หมวดวิชาบังคับ 5 หมวดวิชา หมวดวิชาเลือก 3 หมวดวิชา รวมแล้วไม่น้อยกว่า 8 หมวดวิชา ทั้งนี้โดยใช้เวลาในการเรียนไม่น้อยกว่า 2 ปี ยกเว้น มีการเทียบโอนวิชาสามัญหรือวิชาชีพ ก็สามารถขอจบก่อน 2 ปีได้

จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่

จากการที่กลุ่มเป้าหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่จะเป็นประชากรที่พลาดโอกาสในการเข้ารับการศึกษาเมื่ออยู่ในวัยเรียน ซึ่งก็คือผู้ใหญ่ที่อยู่นอกกระบวนโรงเรียน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจในหลักการ วิธีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ว่าเป็นอย่างไร ครูผู้สอนรวมทั้งผู้ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนการสอนทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนควรจะได้ทราบถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ เพื่อจะได้นำมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม

1. ความหมายของคำว่าผู้ใหญ่ ปัจจุบันนิยามคำว่าผู้ใหญ่ได้มีนิยามความหมายไว้แตกต่างกันมากมาย ในวงการศึกษานิยามไว้อย่างหนึ่ง ในวงการกฎหมายก็อาจนิยามไว้อีกอย่างหนึ่ง เมื่อได้พิจารณาโดยส่วนรวมแล้วจะเห็นได้ว่า นักวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ได้ให้นิยามคำว่าผู้ใหญ่ โดยพิจารณาตัวแปร 3 ด้าน ซึ่ง เชียร์ศรี วิวิธสิริ (2530 : 35) กล่าวไว้ดังนี้

1.1 อายุ ส่วนมากการแบ่งลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่โดยใช้อายุเป็นตัวกำหนด เช่น ในประเทศไทย ถือว่าผู้ใหญ่ คือผู้มีอายุย่างเข้าปีที่ 15

1.2 ความสมบูรณ์ทางสติปัญญา นักจิตวิทยาให้คำจำกัดความของผู้ใหญ่ว่า คือ ผู้ที่มีสติปัญญาสมบูรณ์แล้ว

1.3 บทบาททางสังคม นักสังคมศาสตร์จะให้คำจำกัดความของผู้ใหญ่ว่า เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคม เป็นผู้ที่ทํามาหาเลี้ยงชีพเอง มีบทบาทเป็นผู้ผลิตทางสังคม

2. ลักษณะการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ นักการศึกษาผู้ใหญ่หลาย ๆ ท่านได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่จนได้ข้อสรุปที่แน่นอนว่า ผู้ใหญ่สามารถเรียนรู้ได้ แต่มีความสนใจ และมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างไปจากเด็กเป็นอันมากดังที่ วิรุฬห์ นิลโมจน์ (2530 : 30) ได้สรุปหลักการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ไว้ 6 ประการ คือ

2.1 ผู้ใหญ่จะเรียนรู้เมื่อเขามีความพร้อมที่จะเรียน มีความสนใจและความต้องการที่จะเรียนเฉพาะสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของเขา

2.2 ผู้ใหญ่เรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นฐาน และเป็นตัวเชื่อมโยงไปสู่การทำความเข้าใจในประสบการณ์ใหม่ ใช้ปัญหาเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้

2.3 ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีโดยการได้ฝึกปฏิบัติจริง

2.4 ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีในสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นกันเอง

2.5 ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีในสภาพบรรยากาศการเรียนที่เป็นลักษณะของความร่วมมือกัน และการมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น

2.6 ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีในขั้นต่อไปก็ต่อเมื่อเขาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในขั้นแรก ๆ ที่ผ่านมาเสียก่อน

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ เป็นทฤษฎีพฤติกรรมนิยมทางด้านจิตวิทยาที่ศึกษาพัฒนาการเรียนรู้ของคน จะอธิบายหรือให้เหตุผลถึงสภาพการณ์ต่าง ๆ ของกระบวนการเรียนรู้ เป็นหลักการที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์การเรียนการสอนผู้ใหญ่ได้

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2533 : 49 - 50) ได้แบ่งทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่เป็น

3 กลุ่ม คือ

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพฤติกรรมนิยม หลักการสำคัญที่นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เชื่อถือคือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวโยงกันระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง สกินเนอร์ (Skinner) ได้กล่าวถึงลักษณะการเรียนรู้โดยการแสดงให้เห็นความสำคัญขององค์ประกอบการเรียนรู้ 2 ประการ คือ วิธีควบคุมพฤติกรรม ทั้งนี้เพราะพฤติกรรม ต่าง ๆ ในการเรียนรู้นั้นจำเป็นต้องอาศัยเงื่อนไขที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การควบคุมพฤติกรรมได้ผลดี และวิธีการตกแต่งพฤติกรรม เป็นเทคนิคที่ต้องอาศัยการใช้แรงเสริมควบคู่ไปด้วยในการตกแต่งพฤติกรรมที่เหมาะสม

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพุทธินิยม หลักการสำคัญที่นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เชื่อถือคือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นต้องอาศัยทั้งสิ่งแวดล้อมและตัวผู้เรียนประสานสัมพันธ์กัน คือส่วนหนึ่งต้องมาจากความต้องการ และเป้าหมายของผู้เรียนมิใช่มีความสำคัญขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าภายนอกเพียงอย่างเดียว นักจิตวิทยากลุ่มนี้จะเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทและส่วนร่วมมากขึ้น โดยที่ผู้เรียนจะต้องมีความมุ่งหมายและกำหนดวัตถุประสงค์เป็นเป้าหมายของตนเองได้

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มมนุษยนิยม หลักการสำคัญที่นักจิตวิทยากลุ่มนี้เชื่อถือคือ การให้ความสำคัญกับผู้เรียน โดยเน้นถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การเรียนรู้มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนเป็นอย่างมาก ถึงแม้บรรดาสิ่งเร้าทั้งหลายจะมาจากภายนอกก็ตาม แต่ว่าการคิดค้นเพื่อความเข้าใจจะต้องเกิดจากตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ หลักการที่สำคัญของมนุษยนิยมก็คือ ในการเรียนรู้นั้นผู้เรียนย่อมจะได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องการด้วยตัวของเขาเองและเขาจะสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

ตัวอย่างการประยุกต์ทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยามาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางการศึกษาผู้ใหญ่ที่น่าสนใจคือ ทฤษฎีการบำบัดโดยให้คนไข้เป็นศูนย์กลางของ คาร์ล โรเจอร์ส (Carl Rogers) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาที่ชื่อเสียงอยู่ในกลุ่มมนุษยนิยม เขาได้นำหลักการของทฤษฎีนี้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนด้วยตนเอง จัดเป็นวิธีการสอนที่ถือว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นผู้ช่วยหรือผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งจะต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ที่จะช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ร่วมกันระหว่างครูกับผู้เรียน (เชิรศรี วิวิธสิริ, 2534 : 129)

จากลักษณะการเรียนรู้ของผู้ใหญ่และทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ดังกล่าวมาแล้ว ครูผู้สอนนักศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการเรียนการสอน จึงควรที่จะเลือกใช้วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างราบรื่นและประสบผลสำเร็จ

หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2530 : 45 - 61) ได้ระบุไว้ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีหลักการสำคัญ 8 ประการ คือ

- 1.1 เลือกกลุ่มวิชาตามความถนัด
- 1.2 ประกอบอาชีพ หาความรู้เพิ่ม หรือศึกษาต่อ
- 1.3 เกิดความงอกงามทางสติปัญญา
- 1.4 ปลูกฝังคุณธรรมและความกล้าทางจริยธรรม
- 1.5 ผสมผสานความรู้กับการปฏิบัติ
- 1.6 เน้นการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
- 1.7 สนับสนุนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาสังคม
- 1.8 เปิดโอกาสให้ศึกษาหาความรู้และทักษะจากแหล่งอื่น ๆ

2. โครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หมวดวิชาบังคับ มี 5 หมวดวิชา

1. หมวดวิชาภาษาไทย 1
2. หมวดวิชาสังคมศึกษา 1
3. หมวดวิชาพลานามัย
4. หมวดวิชาวิทยาศาสตร์
 - 4.1 หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ 1
 - 4.2 หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ 2 เลือกเพียง 1 หมวดวิชา

5. หมวดวิชาพื้นฐานวิชาชีพ มี 6 สาขาวิชา คือ วิชาช่างอุตสาหกรรม
เกษตรกรรม คหกรรม พณิชยกรรม ศิลปหัตถกรรม ศิลปกรรม (เลือกลงทะเบียนเพียง
1 สาขาวิชา)

หมวดวิชาเลือกมี 6 หมวดวิชา (เลือกได้ 3 หมวดวิชา) ชื่อหมวดวิชามีดังนี้

1. หมวดวิชาภาษาไทย 2
2. หมวดวิชาสังคมศึกษา 2
3. หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ 3
4. หมวดวิชาคณิตศาสตร์

5. หมวดวิชาภาษาต่างประเทศมี 6 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส
ภาษาบาลี ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเยอรมัน ภาษาอาหรับ (ภาษาต่างประเทศเลือกได้ไม่เกิน 2 ภาษา
สอบได้ 1 ภาษานับให้ 1 หมวดวิชา สอบได้ 2 ภาษา นับให้ 2 หมวดวิชา)

3. เกณฑ์การจบหลักสูตร จะต้องได้วิชาบังคับ 5 หมวดวิชา วิชาเลือกไม่น้อยกว่า
3 หมวดวิชา และผ่านกิจกรรมตามที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียนกำหนด

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรต่อเนื่องหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งให้การศึกษาทั่วไป
และพื้นฐานวิชาชีพอย่างกว้าง ๆ มาแล้ว สำหรับมัธยมศึกษาตอนปลาย เน้นการเลือกกลุ่ม
วิชาตามถนัด ความสามารถ และความสนใจ เพื่อผู้เรียนจะยึดเป็นอาชีพต่อไป

2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกผู้เรียนให้มีประสบการณ์ เพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญ
ที่สามารถจะนำไปใช้ปฏิบัติและประกอบอาชีพได้จริง หรือเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม หรือเป็น
พื้นฐานสำหรับศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกแสวงหาความรู้ ความจริง เพื่อให้เกิดความ
งอกงามทางสติปัญญา ความสำนึกและความซาบซึ้งในคุณค่าของธรรมชาติ ศิลปะ วัฒนธรรม
และงานสร้างสรรค์ของมนุษย์

4. เป็นหลักสูตรที่มุ่งปลูกฝังคุณธรรมและความกล้าทางจริยธรรม ทั้งนี้ให้เน้นการ
ประพฤติปฏิบัติเป็นสำคัญ

5. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นผสมผสานความรู้การปฏิบัติ ให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ
สังคมและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

6. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการเลือกเพ้นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ

7. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนให้ผู้เรียนร่วมมือกันใช้ความรู้ความสามารถ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาสังคม

8. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สามารถศึกษาหาความรู้และทักษะจากแหล่งวิทยาการสถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้รู้จักดำรงชีวิตบนพื้นฐานแห่งคุณธรรม ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ สุจริตและยุติธรรม มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ท้องถิ่น และประเทศชาติ

2. เพื่อให้รู้จักวิธีการเรียนรู้คิดเป็นทำเป็น รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่หาความรู้และทักษะอยู่เสมอ รักการทำงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีความขยันหมั่นเพียร อดทน และรู้จักประหยัด

3. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ ในวิชาอาชีพเพียงพอแก่การดำเนินชีวิตมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ รู้ช่องทางในการประกอบสัมมาชีพที่เหมาะสมกับตน เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อท้องถิ่น และประเทศชาติ

4. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าในวิทยาการ ศิลปะ วัฒนธรรม ธรรมชาติ รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

5. เพื่อให้รู้จักเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น รู้จักหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น รู้จักใช้สิทธิเสรีภาพของตนในทางสร้างสรรค์บนรากฐานแห่งกฎหมาย จริยธรรม และศาสนา

6. เพื่อให้มีความสามารถในการเป็นคนไทยร่วมกัน เสียสละเพื่อส่วนรวม มีความรักชาติรักประชาธิปไตย รู้จักใช้สติและปัญญาในการดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

7. เพื่อให้เข้าใจพื้นฐานและปัญหาการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และของโลกปัจจุบัน มีความสามารถในการเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติ รู้จักแก้ปัญหา และข้อขัดแย้งด้วยวิธีการแห่งปัญญาและสันติวิธี

หมวดวิชาภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษ กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2530 : 59 - 65) ได้ระบุไว้ดังนี้

1. ให้มีการพัฒนาการในด้านความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะ
2. เพื่อฝึกทักษะ การฟัง พูด อ่านและเขียน ให้ใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน ในงานอาชีพ และการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ตามวัยและศักยภาพของผู้เรียน
3. ให้มีการพัฒนาการในการอ่าน และการฟัง เพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และเพื่อพัฒนาความรู้สึกรักใคร่
4. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาอันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

โครงสร้างหมวดวิชาเลือก

รายวิชา อ 411 ภาษาอังกฤษ 1

อ 412 ภาษาอังกฤษ 2

อ 513 ภาษาอังกฤษ 3

อ 514 ภาษาอังกฤษ 4

อ 615 ภาษาอังกฤษ 5

อ 616 ภาษาอังกฤษ 6

คำอธิบายประกอบหมวดวิชา

หมวดวิชาภาษาอังกฤษ

อ 411 ภาษาอังกฤษ 1

อ 412 ภาษาอังกฤษ 2

การฟัง พูด ฟังการสนทนาและข้อความสั้น ๆ สนทนาได้ตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน
ตอบถามและพูดเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง ภาพ ข้อความและหนังสือที่อ่าน โดยใช้ศัพท์สามัญ และ
ไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วได้ถูกต้อง

การอ่าน ฟังอ่านออกเสียง อ่านข้อความและหนังสือที่กำหนดให้รวมทั้งหนังสือประเภทอื่น ๆ เพื่อจับใจความสำคัญ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและการฝึกใช้พจนานุกรมที่เหมาะสมกับระดับชั้น

การเขียน เขียนประโยค เขียนตามคำบอก เขียนข้อความสั้น ๆ ตามแนวที่กำหนด เขียนจดหมายส่วนตัว ทั้งนี้โดยใช้ภาษาและเครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้อง

อ 513 ภาษาอังกฤษ 3

อ 514 ภาษาอังกฤษ 4

การฟัง พูด ฟังข้อความที่ยาวขึ้นและการสนทนาเพื่อเก็บใจความสำคัญสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หรือหัวข้อที่นักเรียนสนใจ ถาม - ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ข้อความหรือหนังสือที่อ่าน ฟังเล่าเรื่องง่าย ๆ โดยใช้ศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับชั้น

การอ่าน ฟังอ่านออกเสียง อ่านจากหนังสือที่กำหนดให้ และหนังสืออ่าน อ่านโฆษณา ประกาศ จดหมาย และคำแนะนำในการใช้สินค้า ส่งเสริมให้อ่านหนังสือพิมพ์ และนิตยสารตามความสามารถและฝึกการใช้พจนานุกรมที่เหมาะสมแก่ระดับชั้น

การเขียน เขียนประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อนขึ้น เขียนตามคำบอก เขียนข้อความสั้น ๆ ตามแนวที่กำหนด เขียนจดหมายส่วนตัว ทั้งนี้โดยใช้ภาษาและเครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้อง

อ 613 ภาษาอังกฤษ 5

อ 614 ภาษาอังกฤษ 6

การฟัง พูด ฟังข้อความการสนทนาและบทละครสั้น ๆ สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวันหรือเหตุการณ์ที่กำลังเป็นที่สนใจ ถามตอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ข้อความหรือหนังสือที่อ่าน เล่าประสบการณ์ส่วนตัว ๆ หรือเรื่องที่อ่านโดยใช้ศัพท์สำนวนและไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับชั้น

การอ่าน อ่านข้อความ บทร้อยกรอง หนังสือที่กำหนดให้และหนังสือประกอบอื่น ๆ รวมทั้งหนังสือพิมพ์ ประกาศโฆษณา

การเขียน เขียนตามคำบอก เขียนข้อความและเรียงความตามแนวที่กำหนด เขียนจดหมายเพื่อกิจธุระและกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้หมวดวิชาภาษาอังกฤษ

รายวิชา อ 411 อ 412, อ 513 อ 514, อ 615 อ 616 13 หน่วยการเรียนรู้

อ 411 อ 412

1. ฟังข้อความสั้น ๆ ที่มีความสำคัญเพียงใจเดียว แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้อย่างถูกต้อง
2. ฟังเรื่องสั้น ๆ บทสนทนาสั้น ๆ แล้วถาม ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้
3. สนทนาได้ตอบเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน โดยใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ
4. ถาม - ตอบ และพูดเกี่ยวกับภาพ เรื่องที่ฟัง - อ่าน และเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนได้
5. อ่านออกเสียง ประโยคและข้อความได้อย่างถูกต้องตามหลักการออกเสียงตามที่ต้องการสื่อสารได้
6. จับใจความ ดีความ และ/หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความและเรื่องที่อ่านได้
7. เก็บใจความสำคัญ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโฆษณา ประกาศ ฉลาก และคำแนะนำในการใช้สินค้าได้
8. เขียนข้อความตามคำบอกได้
9. เขียนประโยคตามโครงสร้าง คำศัพท์ และเครื่องหมายวรรคตอนที่ยื่นมาได้แล้ว
10. เขียนความเรียงสั้น ๆ ตามแนวที่กำหนดโดยใช้คำศัพท์และวิธีที่กำหนดให้ได้
11. เขียนจดหมายส่วนตัวและข้อความสั้น ๆ หรือบทสนทนาตามแนวที่กำหนด
12. หาความหมายและหน้าที่ของคำและสัทนามที่กำหนดให้จากพจนานุกรมและนำมาแต่งเป็นประโยคได้

อ 513 อ 514

1. ฟังข้อความและบทสนทนาซึ่งมีความยาวพอประมาณ แล้วสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้
2. ฟังเรื่องสั้น ๆ แล้วถาม - ตอบ เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้

3. สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และหรือเรื่องราวที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน

4. ถาม - ตอบ เกี่ยวกับข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้

5. เล่าเรื่องราวง่าย ๆ สั้น ๆ โดยใช้คำศัพท์ สำนวนที่เหมาะสมกับระดับชั้นได้

6. อ่านออกเสียง ประโยคและข้อความได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงตามที่ต้องการสื่อสารได้

7. อ่านเรื่องสั้น และจับใจความ ดีความหรือแสดงความคิดเห็นได้

8. จับใจความสำคัญและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโฆษณา ประกาศ ฉลาก และคำแนะนำในการใช้สินค้าได้

9. อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และเล่าเรื่องที่สนใจให้เพื่อนฟังได้

10. เขียนประโยค ข้อความสั้น ๆ ตามแนวความคิดเห็นของตนเองได้

11. เขียนข้อความตามคำบอกได้

12. เขียนประโยคโดยใช้โครงสร้างที่ซับซ้อนได้

13. เขียนเรื่องจากภาพและจดหมายส่วนตัวตามแนวที่กำหนดให้โดยใช้ภาษาและเครื่องหมายวรรคตอนที่ต้องและเหมาะสมได้

14. เติมบทสนทนาจากภาพประกอบ หรือเหตุการณ์ที่กำหนดให้

15. แต่งเรื่องต่อจากเรื่องที่กำหนดให้จนจบ โดยใช้ความคิดของตนเองได้

16. ใช้พจนานุกรมอังกฤษ - อังกฤษที่เหมาะสมกับระดับชั้นได้

อ 615 อ 616

1. ฟังข้อความ คำบรรยาย บทสนทนา ที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น แล้วสรุปใจความสำคัญได้

2. ฟังบทละคร เรื่องสั้น ๆ โคลง เพลงและข่าว แล้วจับใจความสำคัญได้

3. ฟังคำสั่งและคำแนะนำในการใช้ วิธีทำ แล้วปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง หรือบอกให้ผู้อื่นทราบเกี่ยวกับคำสั่งและคำแนะนำนั้น

4. สนทนาโต้ตอบเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและสถานการณ์ที่กำลังเป็นที่สนใจ

5. พุดตาม - ตอบ อธิบายหรือบรรยายให้ข่าวสาร และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ ข้อความ วิธีการ สถานที่ บุคคล จากเรื่องที่ฟังหรือที่อ่านได้
6. เล่าประสบการณ์ส่วนตัวหรือเรื่องที่สนใจอ่าน โดยใช้คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ที่เหมาะสม
7. อ่านออกเสียงประโยคและข้อความได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงตามที่ต้องการสื่อสารได้
8. อ่านข้อความและเรื่องสั้น ๆ จากหนังสือที่กำหนดให้หรือหนังสืออ่านประกอบ แล้วจับใจความสำคัญของรายละเอียดที่จำเป็น และแสดงความคิดเห็นได้
9. อ่านโคลง เพลง นิยาย บทละคร การ์ตูน เพื่อความเพลิดเพลิน แล้วสรุปและแสดงความคิดเห็น เพื่อตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
10. อ่านวัสดุทางการศึกษา เช่น หนังสือเรียน แผนภูมิ หนังสือค้นคว้า คู่มือคำแนะนำ แล้วจดสาระสำคัญหรือปฏิบัติตาม แนวที่เสนอแนะให้ทำได้
11. อ่านหนังสือ โฆษณา ประกาศ บัตรเชิญ จดหมาย แบบฟอร์ม ฯลฯ แล้วเก็บใจความสำคัญ หรือปฏิบัติตามแนวที่ต้องการได้
12. เขียนข้อความที่ได้ยิน จดข้อความทางโทรศัพท์หรือตามคำสั่งและแก้ไขข้อความที่ผู้บอก
13. เขียนประโยคโดยใช้โครงสร้างที่ซับซ้อน หรือข้อความสั้น ๆ เพื่อบรรยายภาพหรือของจริง แล้วเขียนอธิบายตอบคำถามรวมทั้งเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นได้
14. เขียนเรียงความหรือรายงานตามแนวหรือโครงเรื่องที่กำหนดได้
15. เขียนจดหมายเขียนประวัติย่อของตนเอง เพื่อใช้สมัครงาน กรอกข้อความลงในแบบฟอร์มต่าง ๆ ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่มักจะจำกัดอยู่กับการศึกษาในระบบเท่านั้น การศึกษาค้นคว้าการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของการศึกษานอกระบบ ยังมีน้อย ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนในระบบโรงเรียนนั้นมีความสมบูรณ์มากกว่าทั้งด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียน และวัสดุอุปกรณ์การสอน อยู่ในลักษณะที่พร้อมกว่าการศึกษานอกระบบ ซึ่งนำมาเสนอดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

วิรัตน์ ไวยกุล (2513 : 34) ได้ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2512 พบว่า การที่ชั่วโมงสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนมีจำนวนค่อนข้างน้อยนี้เป็นอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ครูไม่สามารถเอาใจใส่ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เต็มที่นัก

ศรัวีย์ สุวรรณกิติ (2522 : 74 - 79) ได้ศึกษาวิธีสอนภาษาอังกฤษ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา และขาดอุปกรณ์ที่จะทดแทนห้องปฏิบัติการทางภาษาได้ เช่น เทป แผ่นเสียง

นวลเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม (2522 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่เรียนแบบชั้นเรียน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาโดยส่วนรวมค่อนข้างน้อย ส่วนความต้องการนี้มีความต้องการเรียนในเนื้อหาวิชาที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน โดยให้ครูเอาใจใส่การสอน และโรงเรียนจัดครูที่ถ่ายทอดความรู้ได้ดีมาสอน พร้อมกับมีห้องสมุด และบริการแนะแนวทางการศึกษาและอาชีพ

อุบล สุวรรณชัยรบ (2523) ได้ศึกษาความสามารถทางการฟัง การอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยังมีความสามารถในการฟัง อ่าน และเขียน ไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้

กฤษดา จันทรมณี (2524 : 79) ได้ศึกษาการสร้างแบบสำรวจปัญหาयरุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในภาคเหนือ พบว่า นักเรียนที่อยู่ในयरุ่นส่วนมากมีอุปสรรคในด้านการเรียนอันเกิดขึ้นจาก เนื้อหาวิชา อุปกรณ์การเรียน วิธีการเรียนการสอน รวมทั้งความรู้สึกไม่คิดต่อการเรียนการสอน

กมลรัตน์ จรัสศรีมี (2525 : 1) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา พบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปว่า วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา

ตอนต้นนั้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ทั่วไป เป็นการเรียนตามความนิยมมากกว่าตามความจำเป็นในการนำไปใช้เพื่อการสื่อสารอย่างจริงจัง แต่เมื่อถึงระดับมหาวิทยาลัย ภาษาอังกฤษจึงจะจำเป็นต่อการแสวงหาความรู้อย่างจริงจัง แต่จุดประสงค์นี้มิได้ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะสภาพการเรียนการสอนมิใช่เพื่อการสื่อความหมาย แต่เป็นการเรียนกฎเกณฑ์และคำศัพท์ทางภาษา เช่น ประโยคภาษาอังกฤษมีองค์ประกอบอะไรให้ทราบความหมายของคำศัพท์ คำวิเศษณ์ ฯลฯ โดยที่สิ่งเหล่านี้มิได้เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมายเลยแม้แต่น้อย นอกจากวิธีการเรียนซึ่งใช้การท่องจำและการฝึกตามแบบเพียงอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึงความหมายของข้อความและความเหมาะสมในการใช้ภาษาในชีวิตจริงก็มิได้ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายได้ในตนเองเดียวกัน ศรีวิไล คอกจันทร์ (2527 : 101 - 102) ได้ศึกษานโยบายในการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยและได้กล่าวถึงสาเหตุที่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. ความไม่ชัดเจนและสมจริงของนโยบาย หลักสูตร และเป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งความไม่ตระหนักในสิ่งเหล่านี้ของครู
2. คุณสมบัติของครูสอนภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งยังไม่มีเทคนิคความชำนาญในการสอนภาษาที่สอง เพราะขาดการฝึกฝนอย่างมีประสิทธิภาพพอเพียง ทั้งก่อนและระหว่างการเป็นครู
3. ผู้เรียนไม่มีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในสังคม เพราะเหตุที่ประเทศไทยเป็นสังคมภาษาเดียว จึงขาดแรงจูงใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน และพลอยขาดแรงจูงใจในการเรียน ขาดทักษะเชิงภาษาอันจะเกิดจากการใช้ภาษานั้น ๆ ในชีวิตประจำวัน
4. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยังเน้นหนักที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) ของผู้เรียนมากกว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารจริง ๆ (Communicative Competence)
5. เหตุผลทางจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา การถ่ายโอนนิสัยในภาษาแม่ไปสู่ภาษาที่สองเมื่อภาษาอังกฤษกับภาษาไทยมีลักษณะที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก คือ เป็นภาษาคนละตระกูลการถ่ายโอนจึงมีปัญหา

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2527 : 28 - 32) ได้ศึกษาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง กล่าวว่า เมื่อผู้ใหญ่เข้ามาเรียนที่โรงเรียน ด้านบรรยากาศในการเรียนไม่ส่งเสริมและเอื้ออำนวยต่อการเรียนของเขาแล้ว ผู้ใหญ่จะเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน

ประสิทธิ์ บุญมา (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนหญิงมีความพอใจ ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีกว่าเพศชาย และเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อการศึกษามากกว่านักเรียนชาย

พนิดา เอื้ออภัยกุล (2527 : 51) ได้ศึกษาภาษาอังกฤษเฉพาะอาชีพ กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในระยะแรกเป็นการสอนภาษาพื้นฐานโดยทั่วไป โดยมีจุดประสงค์เพื่อฝึกความชำนาญด้านการอ่านมากกว่าฝึกความชำนาญด้านอื่น ๆ อันได้แก่การเขียน การฟังและการพูด ต่อมาจึงเริ่มมีการให้ความสำคัญต่อภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา (Academic English) มากขึ้น โดยเน้นภาษาอังกฤษที่นักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่นวิทยาศาสตร์ พหุวิทยาศาสตร์ และนิติศาสตร์ เป็นต้น จำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อใช้ในการอ่านตำราในสาขาของตน ปัจจุบันนี้ความต้องการภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาได้ขยายกว้างขวางมากขึ้น คือ นอกเหนือจากความรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาแล้ว ยังต้องเน้นการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ (Occupational English) ด้วย

สิทธิพงศ์ สิทธิจิร (2527 : 111) ได้ศึกษารูปแบบการจัดบริการแนะแนว สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4 ในจังหวัดนครปฐม พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพ มีปัญหาไม่มีเวลาเป็นของตนเอง

นันทนา ดีสมุทร (2528 : 109) ได้ศึกษาการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษกำหนดเนื้อหามากเกินไป และเวลาทำการสอนน้อย ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนต้องการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ได้ ซึ่งทำได้ยาก เพราะพื้นฐานเดิมของผู้เรียนแตกต่างกัน

พจนีย์ สัมมา (2529 : 1) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า โรงเรียนมีจำนวนอุปกรณ์การสอนน้อย และครูไม่มีความรู้ในการใช้อุปกรณ์

ชลธิชา จินดากุล (2529 : 1) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพิสัยในการเรียน ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า พิสัยการเรียนภาษาอังกฤษ

กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กันทางบวก ซึ่งเป็นความสัมพันธ์กันในลักษณะปานกลาง และความสนใจในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง รวมค่าทัศนคติต่อภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

กอบกาญจน์ กับตพล (2530 : 74) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้แบบเรียนต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ต่างกัน มีปัญหาต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

อดิศักดิ์ ศรีภมน์ (2530 : 76 - 77) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักศึกษาผู้ใหญ่ตามหลักสูตรการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาด้านการเรียน คือ ครูควรให้นักศึกษาค้นคว้าบทเรียนล่วงหน้ามาก่อน เพื่อให้ได้ความรู้เพียงพอในการร่วมอภิปราย และครูควรใช้วิธีการสอนหลายแบบ

อดิศักดิ์ ชูวชิวัฒน์ (2530 : 70 - 71) ได้ทำการศึกษาความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4 ที่มีต่อการเข้ารับการศึกษารายวิชาในโรงเรียนผู้ใหญ่ของจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยได้สรุปปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่ในปัญหาด้านตัวผู้เรียนคือ ไม่กล้าถามครูเวลาไม่เข้าใจ ไม่มีกิจกรรมเสริมการเรียน การเรียนไม่เข้าใจเนื่องจากออกจากโรงเรียนมานาน ในปัญหาที่เกิดเนื่องจากครูผู้สอนคือ ครูสอนไม่ตรงเวลา สอนเร็วเกินไป ในด้านสิ่งแวดล้อม มีปัญหาคือ มีอยู่มากเวลาเรียน ขาดห้องสมุด ไม่มีหนังสืออ่านประกอบ การเรียน

สมพร จินากุล (2530 : 118 - 124) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีปัญหาจึงควรกำหนดแนวทางในการปฏิบัติในการสอนซ่อมเสริมไว้ให้ชัดเจนในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ และควรทำเอกสาร คู่มือ ตำราเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ และการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาอังกฤษเผยแพร่ไปยังครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดสอนภาษาอังกฤษให้ทั่วถึง ควรจัดให้มีการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดสอนซ่อมเสริม ควรมีการติดตาม และประเมินผลการสอนและการสอนซ่อมเสริมในรายวิชาต่าง ๆ ด้วย

จิราภรณ์ สุวรรณกนิษฐ์ (2532 : 189 - 190) ได้ศึกษาความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะธุรกิจการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ พบว่า วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีความชัดเจนในระดับน้อย และสนองความต้องการในการใช้ภาษาของผู้เรียนในระดับปานกลาง เนื้อหาสนองความต้องการในการใช้ภาษาของผู้เรียนในระดับมาก เนื้อหามีความน่าสนใจ ความยากง่าย และการเรียงลำดับเนื้อหา มีความเหมาะสมปานกลาง ส่วนกิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน ช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะภาษาอังกฤษ และความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนปานกลาง และผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนปานกลาง และการประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนในระดับมาก

สุกัญญา ยีอาร์ (2532 : 123 - 124) ได้ศึกษาสถานภาพและวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม พบว่า ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากความคิดเห็นของผู้สอน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ คือ ครูผู้สอนยังขาดความรู้ ความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับตัวผู้เรียน นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษในชั้นต่าง ๆ อยู่ในระดับที่ต่างกันมาก ตลอดจนนักเรียนขาดการฝึกฝนตนเอง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาเรียน สำหรับอุปกรณ์การสอน และการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน พบว่า ในโรงเรียนประเภทนี้ยังขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังจัดไม่ทั่วถึง การวัดผลครูผู้สอนยังขาดความรู้ความสามารถด้านการวัดและประเมินผล ตลอดจนการสร้างข้อสอบที่สามารถครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่สอน

ผู้สอน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ คือ ครูผู้สอนต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถในการอธิบายเป็นภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจได้ ตลอดจนฝึกฝนให้ครูมีความชำนาญในการสอนทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนต้องการให้แยกนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษ เพื่อการสอนให้มีประสิทธิภาพ

พาสณา ชลบุรีพันธ์ (2532 : 83) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูในการใช้หลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า เนื้อหาวิชามีความสมดุลย์กับระยะเวลาในการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

พลศรี ใจงาม (2533 : 80 - 126) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้การเรียน

การสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องมาจากการที่ผู้มีความรู้ วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังได้ศึกษาปัญหาของครูผู้สอน และนักศึกษา ที่มีต่อด้านวิธีสอน และอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า การสอนทางด้านทักษะ ต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามหลักสูตร เนื้อหาที่เรียน ไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา ตำรา แบบเรียน และเอกสารประกอบการเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน รวมทั้งงบประมาณ ในการสนับสนุนไม่เพียงพอกับความต้องการของครูผู้สอนที่มีต่อด้านวิธีสอน ส่วนด้านครูผู้สอนต้องการไปศึกษาดูงานต่างประเทศในระยะสั้น หรือเข้าร่วมสัมมนาเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้าน นักศึกษาต้องการให้ครูพัฒนาเทคนิคการสอน และมีวิธีการสอนใหม่ และต้องการห้องปฏิบัติการ ทางภาษาที่มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนอย่างพร้อมเพียงในการเรียนการสอน

พิมพ์ธั เวสสะโกศล (2533 : 148) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนการ เขียนภาษาอังกฤษ เน้นกระบวนการสำหรับนักศึกษาทางไกล ได้กล่าวถึงปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ คือ ครูไม่มีเวลาพอที่จะสอนไวยากรณ์ให้นักศึกษาที่อ่อน นักศึกษาขาดความรู้ที่จะนำมา ใช้นำเสนอในการเขียน นักศึกษาขาดวิธีการคิดอย่างเป็นระเบียบ ขาดเหตุผลสนับสนุน นักศึกษา ขาดพื้นฐานความรู้ทางด้านไวยากรณ์ ศัพท์ จำนวนนักศึกษามีมากเกินไปจนผู้สอนไม่สามารถสอน รายบุคคลได้ หลักสูตรที่เรียนไม่สามารถนำมาใช้ในชีวิตจริงได้

สิรินาญ ราชเดิม (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นในการพบกลุ่มของ นักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 3 สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีอายุ ต่างกันมีความเห็นแตกต่างกัน โดยที่นักศึกษาที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่า นักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า

มณีนันท์ ศิริสุโขดม (2535 : 86) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาทางไกล เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดภาคกลาง พบว่า ปัญหา นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพแล้วในระหว่างที่เรียนและยังประกอบอาชีพอยู่ มีปัญหามากกว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ยังไม่ประกอบอาชีพ

ประเสริฐ จันทรอุดม (2536 : 70) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานในวิทยาลัยกานแพงเพชร กล่าวว่า ก่อนที่จะทำการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรมีการสำรวจพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษา เพื่อที่จะจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ความรู้เดิมของนักศึกษา หรือเพื่อจัดการสอนซ่อมเสริมให้กับนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ต่ำ

อนุ อนุศาสนันท์ (2536 : 117 - 118) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้นประเภทชั้นเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในภาคตะวันออก พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพในการทำงานต่างกัน มีปัญหาด้านการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างอยู่ในสภาพแวดล้อม และประกอบอาชีพที่คล้ายคลึงกัน

ศิรินาม เม่งช่วย (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สรุปว่า ศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีทักษะต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน

สุภัทธนา เจริญวัลย์ (2540 : 57 - 58) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากการที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ชโรทัย บัญญัติ (2540) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคนและสูงอายุในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคนและสูงอายุที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาในการเรียนหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนทางไกล จังหวัดกำแพงเพชรทั้ง 4 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พัชรรา สังข์ศรี (2540 : 160) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยวิธีเรียนทางไกลของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจจะเป็นเพราะผู้เรียนเป็นผู้ใหญ่ไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้การเรียนอย่างเต็มที่สม่ำเสมอเช่นเด็กนักเรียนในระบบ ประกอบกับความจำ และความสามารถในการเรียนอาจลดลง โดยเฉพาะในการศึกษาตำราจากสื่ออื่น ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นปัญหาอยู่บ้าง

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไว้มาก ซึ่งจะขอกล่าวถึงงานวิจัยที่สำคัญดังนี้

โพลิตเซอร์ (Politzer. 1970 : 30 - 31) ทำการวิจัยเรื่อง ผลสะท้อนในด้านดีและไม่ดีของพฤติกรรมในการสอนภาษา พบว่า ในการสอนภาษาให้ได้ผลดีนั้น ครูควรเลือกใช้อุปกรณ์การสอนที่ดี และเหมาะสมกับบทเรียนให้มากที่สุด ไม่ควรช่วยนักเรียนมากเกินไป การสอนที่ดีขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพที่ดีของครูด้วย

บีเดอร์ และดาร์เคนวาลด์ (Beder and Dankenwald. 1982 : 142) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความแตกต่างระหว่างการสอนผู้ใหญ่และวัยก่อนผู้ใหญ่ : ข้อค้นพบบางประการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใหญ่จะเรียนเข้าใจได้มากเมื่อมีแรงจูงใจ ความมีเหตุผล ค่านิยม มีความเชื่อมั่น และมีทักษะในการสอนผู้ใหญ่ ผู้สอนควรเน้นถึงความสำคัญของการรับรู้ พฤติกรรมศูนย์กลางการเรียนรู้ และควบคุมโครงสร้างความประพจน์ สรุปได้ว่าการสอนผู้ใหญ่จะแตกต่างจากการสอนเด็ก และวัยรุ่นดังนี้คือ จุดประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน การเงิน และการบริการ ดังนั้นในการสอนผู้ใหญ่ ผู้สอนจะต้องเปิดใจให้กว้าง และมีการเตรียมการสอนที่ต่างจากการสอนวัยเด็ก เพราะเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะนำมาซึ่งทฤษฎีขั้นพื้นฐานของการสอนผู้ใหญ่

สแตนฟีลด์ จูเนียร์ (Stansfield, Jr. 1973 : 2938A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาของมลรัฐโคลอมเบีย" สรุปผลการวิจัยได้ว่า ในการสอนภาษาอังกฤษครูมักจะเป็นผู้พูดมากกว่านักเรียน จำนวนนักเรียนที่มากเกินไปในชั้นหนึ่ง ๆ เป็นปัญหาต่อการสอนทักษะพูด-ฟังมากที่สุด ทำให้ทักษะทั้ง 2 ด้านของนักเรียนไม่ดีเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามควรมีองค์การหรือสมาคมต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาหรือมีบทบาทในการนำวิธีการสอนใหม่ ๆ มาอบรมให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นการช่วยเหลือให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บอสทอม (Bostom. 1976 : 3651A) ได้ทำการวิจัยติดตามผลของนักศึกษาผู้ใหญ่ในโรงเรียน โบลเดอร์ แวลเลย์ (Boulder Valley) ในโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ และโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่ทั่วไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านการเตรียมเข้าทำงาน การยกระดับความสามารถ ความถนัด และความก้าวหน้าในงานอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า

1. โปรแกรมนักศึกษาผู้ใหญ่ในปัจจุบันจัดได้ไม่ทั่วถึงทุกระดับอายุ
2. นักศึกษาผู้ใหญ่มีแนวโน้มที่จะเป็นพนักงานแล้วในปัจจุบัน
3. นักศึกษาผู้ใหญ่ชายมีแนวโน้มจะเรียนด้านอาชีพสูงขึ้น

คาร์ และโจเซฟ (Karr and Joseph. 1976 : 6426A) ได้ศึกษาความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีต่อการบริการ และโปรแกรมด้านการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่รับบริการ และโปรแกรมการศึกษาเป็นความจำเป็น และต้องการให้มีการขยายออก ซึ่งโปรแกรมการศึกษาจัดได้ตรงกับความต้องการในปัจจุบัน และควรจัดให้ตรงกับความต้องการต่อไป นักศึกษาผู้ใหญ่ต้องการให้ขยายโปรแกรมการศึกษาทางด้านอาชีพ โดยเฉพาะด้านการค้า เทคโนโลยี และธุรกิจ

โทมอน (Tomon. 1977 : 149 - 158) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไนจีเรีย พบว่า สาเหตุอันดับแรกของการเรียนภาษาอังกฤษ คือ การสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งทางเศรษฐกิจ และการติดต่อกับต่างประเทศ

บาร์เทล (Bartel. 1985 : 43) สรุปว่า สิ่งจำเป็นของนักศึกษานอกกระบวนโรงเรียน คือการมีวินัยในตนเองต่อการเรียนรู้ พร้อมทั้งการที่จะต้องควบคุมตนเอง จัดแบ่งเวลาในการเรียนให้เหมาะสม นักศึกษาที่มีอายุมาก ซึ่งมีภาระมาก ย่อมจะหาเวลาและควบคุมตนเองในการศึกษาได้ลำบาก

จากเอกสารและข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้พัฒนาจากการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปซึ่งไม่เน้นเฉพาะสาขาวิชาไปเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์ในแต่ละวิชา ตามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นสำคัญ

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกันมีปัญหาในการเรียนด้านหลักสูตร ด้านตัวครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน แตกต่างกัน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีปัญหาในการเรียน ด้านหลักสูตร ด้านตัวครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน แตกต่างกัน
3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีปัญหาในการเรียน ด้านหลักสูตร ด้านตัวครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนแตกต่างกัน

4. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาในการเรียน ด้านหลักสูตร ด้านตัวครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน แตกต่างกัน

5. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีปัญหาในการเรียน ต่างกัน ด้านหลักสูตร ด้านตัวครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ประเภท ชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรายละเอียดในการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภท ชั้นเรียนที่ศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ พุทธศักราช 2530 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 เขต มีจำนวนนักศึกษาที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 1,055 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภทชั้นเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ซึ่งในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้สูตรยามาเน (Yamane, 1969 : 106) กำหนดความคลาดเคลื่อนในการสุ่มเป็น .05 จากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,055 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 270 คน ทำการสุ่มตามขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งโรงเรียนออกตามเขตที่ตั้งของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 เขต สุ่มโดยการจับสลากได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 5 โรงเรียน โดยเขต 2 ซึ่งมีจำนวนประชากรมากจึงใช้ 2 โรงเรียน

2. เลือกโรงเรียนตามสัดส่วนของเขตตามที่ได้จับสลากได้ คือ

เขต 1 ได้แก่ โรงเรียนวัดดุสิตาราม

เขต 2 ได้แก่ โรงเรียนทอวัง และโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย

เขต 3 ได้แก่ โรงเรียนนนทรีวิทยา

เขต 4 ได้แก่ โรงเรียนวัดคอนเมือง

จากนั้นสุ่มจำนวนห้องเรียนในแต่ละโรงเรียนมาโรงเรียนละ 1 ห้อง

3. ใช้นักเรียนจำนวน 1 ห้องเรียนของแต่ละโรงเรียนมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 1 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน

เขต/โรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กทม. เขต 1		
โรงเรียนวัดราชโอรส	45	50
โรงเรียนวัดดุสิตาราม	50	
โรงเรียนวัดสิงหราชพิทยาคม	50	
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เขต 2		
โรงเรียนห่อวัง	55	55
โรงเรียนวัดไตรมิตรวิทยาคม	33	
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย	85	
โรงเรียนโยธินบูรณะ	22	
โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์	50	
โรงเรียนสุริโยทัย	55	
โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย	100	50
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เขต 3		
โรงเรียนวัดราชสิงขร	50	59
โรงเรียนวัดธาตุทอง	90	
โรงเรียนนนทรีวิทยา	59	
โรงเรียนเทพศิลา	91	

ตาราง 1 (ต่อ)

เขต/โรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เขต 4		
โรงเรียนไทรนิยมสงเคราะห์	68	
โรงเรียนวัดคอนเมือง	56	56
โรงเรียนบางกะปิ	91	
รวม	1,055	270

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมีรายละเอียดในการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแบบสำรวจปัญหาต่าง ๆ ในปฏิญานพนธ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขต และเนื้อหาเพื่อสร้างเป็นแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม โดยสร้างให้ได้เนื้อหาครอบคลุม ปัญหาด้านการเรียนการสอน
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ประธาน และกรรมการควบคุมปฏิญานพนธ์ตรวจแก้ไข และนำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
4. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบสอบถามทั้งในเรื่องเนื้อหา และภาษาที่ใช้สื่อความหมาย ซึ่งในการทดลองใช้ครั้งนี้ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.93 จากนั้นนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมีลักษณะ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ การสมรส พื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งมีลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า คือ ปัญหาการเรียนการสอน โดยแยกเป็นปัญหาด้านหลักสูตร ตัวครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน การประเมินผล สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

- 5 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ปัญหาการเรียนที่นอกเหนือจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และข้อเสนอแนะในการแก้ไข้ปัญหา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อออกหนังสือถึงศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปอธิบาย และชี้แจงการตอบแบบสอบถามให้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใน 4 เขต และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคม 2540 ถึงวันที่ 25 กรกฎาคม 2540 ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 270 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
3. เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามได้แล้ว นำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ปรากฏว่ามีแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ 6 ฉบับ จึงคัดออกแล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 264 ฉบับ (ร้อยละ 98.00 ของแบบสอบถามทั้งหมด) ไปวิเคราะห์ตามขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมา นักมาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วจึงนำไปตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยดำเนินการดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ด้วยการคำนวณค่าร้อยละ และการแจกแจงความถี่
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่ ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อตามน้ำหนักคะแนนที่กำหนด แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ รายด้าน และเฉลี่ยรวมทุกด้าน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test และกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้ F-test ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for the Social Science Version-X)
3. แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงตามเนื้อหาเสนอในรูปความถี่ ค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1972 : 126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	s_i^2	แทน	ความแปรปรวนรายข้อ
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมความแปรปรวนรายข้อ

2. สถิติที่ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.1.1 ค่าร้อยละ ใช้สูตร (ประคอง กรรณสูตร. 2534 : 27 - 28)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบ} \times 100}{\text{ประชากรทั้งหมด}}$$

2.1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

2.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 64)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N - 1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

fx แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum fx^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ ค่าสถิติ t-test และ F-test

2.2.1 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม ค่าสถิติ t-test Independent ตามสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 86)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าพิจารณาใน t-distribution
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	s_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่ 1
	s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

2.2.2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่มากกว่าสองกลุ่มใช้ค่าสถิติ F-test ตามสูตร (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2530 : 184)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าที่ใช้ใน F distribution
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำการทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe Method) (ลัดดาวัลย์ หวังพานิช. 2528 : 234)

$$S = \sqrt{(K - 1)F(\infty; df_1, df_2)} \sqrt{MS_E \left[\sum_{j=1}^K \frac{(c_j)^2}{n_j} \right]}$$

เมื่อ กำหนดให้	S	แทน	ค่าวิกฤตแบบเชฟเฟ่
	K	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
	$F(\infty; df_1, df_2)$	แทน	ค่าเอฟที่ได้จากตารางแจกแจงเอฟ ในตาราง H โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติ (∞) และ df_1 คือ df_b ถ้าเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบด้านเดียว หรือ df_c หรือ df_r ถ้าเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองด้าน ส่วน df_2 คือ df_w
	MS_E	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนที่ได้จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประมาณค่าของ MS_E คือ MS_w
	n_j	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
	C_j	แทน	สัมประสิทธิ์ของการเปรียบเทียบ (Contrast)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อสะดวกในการเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจึงขอใช้สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrass of Freedom)
*	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การแปลความหมายและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อแปลความหมาย ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการกำหนดคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย

คะแนน	1.00 - 1.50	มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
คะแนน	1.51 - 2.50	มีปัญหาในระดับน้อย
คะแนน	2.51 - 3.50	มีปัญหาในระดับปานกลาง
คะแนน	3.51 - 4.50	มีปัญหาในระดับมาก
คะแนน	4.51 - 5.00	มีปัญหาในระดับมากที่สุด

ตารางเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 4 ปัญหาอื่นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน คือด้านระยะเวลา ด้านบุคลากรที่สอนภาษาอังกฤษ ด้านการบริการ ในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่มัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 270 คน จำแนกตามตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพและพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยจำแนกตามความถี่และร้อยละ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

	สถานภาพ	จำนวน/คน	ร้อยละ
1.	เพศ		
	1.1 ชาย	126	46.50
	1.2 หญิง	144	53.50
2.	อายุ		
	2.1 ต่ำกว่า 20 ปี	142	52.40
	2.2 20 - 30 ปี	118	43.50
	2.3 มากกว่า 30 ปี	10	4.10
3.	สถานภาพการสมรส		
	3.1 โสด	254	93.70
	3.2 สมรส	16	6.30
4.	อาชีพ		
	4.1 รับราชการ	13	4.80
	4.2 บริษัทหรือรัฐวิสาหกิจ	115	42.40
	4.3 ไม่มีอาชีพ	142	52.80
5.	พื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ		
	ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น		
	5.1 มีพื้นฐาน	229	84.50
	5.2 ไม่มีพื้นฐาน	41	15.50
	รวม	270	100

จากตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.50 นอกนั้นเป็นเพศชาย ร้อยละ 46.50 อายุต่ำกว่า 20 ปี มีมากที่สุดคือ ร้อยละ 52.40 รองลงมาอายุ 20 – 30 ปี ร้อยละ 43.50 และอายุมากกว่า 30 ปี ร้อยละ 4.10 สถานภาพการสมรสส่วนใหญ่เป็นโสดคือ ร้อยละ 93.70 นอกนั้นสมรสแล้ว ร้อยละ 6.30 ข้อมูลด้านอาชีพ ปรากฏว่าเป็นผู้ไม่มีอาชีพ มากที่สุด ร้อยละ 52.80 รองลงมาทำงานบริษัทหรือรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 42.40 และรับราชการ ร้อยละ 4.80 ส่วนการมีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษปรากฏว่า เรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว ร้อยละ 84.50 นอกนั้นไม่มีพื้นฐาน ร้อยละ 15.50

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ในตอนนี้จะ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิเคราะห์เป็นค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 2 ถึง ตาราง 7

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวม และรายด้าน

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
ด้านหลักสูตร	2.93	0.70	ปานกลาง
ด้านครูผู้สอน	2.38	0.79	น้อย
ด้านวิธีสอน	2.72	0.78	ปานกลาง
ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน	2.58	0.81	ปานกลาง
ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน	2.81	0.76	ปานกลาง
รวม	2.68	0.60	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ($\bar{X} = 2.58 - 2.93$) ยกเว้น ด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$)

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านหลักสูตร

ลำดับที่	ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
1.	เนื้อหาวิชาไม่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	2.97	1.18	ปานกลาง
2.	เนื้อหาของหลักสูตรบางตอนในแต่ละระดับซ้ำซ้อนกัน	2.96	1.15	ปานกลาง
3.	เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับการวัดผลปลายภาคเรียน	3.13	1.25	ปานกลาง
4.	เนื้อหาวิชามีมากเกินไป	2.78	1.16	ปานกลาง
5.	เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดให้	3.20	1.29	ปานกลาง
6.	เนื้อหาที่เรียนยากเกินไป	3.11	0.96	ปานกลาง
7.	เนื้อหาที่เรียนไม่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ	2.27	1.26	น้อย
8.	เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา	2.33	1.18	น้อย
9.	ไม่ได้ฝึกทักษะทั้ง 4 คือ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน	3.22	1.30	ปานกลาง
10.	เนื้อหาวิชาที่เรียนน้อยไปไม่เพียงพอต่อการไปศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น	3.32	1.31	ปานกลาง
	รวม	2.93	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่าปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78 - 3.32$) ยกเว้นข้อ 7 เนื้อหาที่เรียนไม่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 2.27$) และข้อ 8 เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 2.33$) มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ด้านครูผู้สอน

ลำดับที่	ด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
1.	ผู้สอนสอนรวมรัดเกินไป	3.18	1.21	ปานกลาง
2.	ผู้สอนมอบหมายงานให้ทำมากเกินไป	2.36	1.08	น้อย
3.	ผู้สอนไม่ให้ความเป็นกันเองกับ ผู้เรียน	2.07	1.20	น้อย
4.	ผู้สอนไม่ยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้เรียน	1.99	1.14	น้อย
5.	ผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงตามเวลา	1.93	1.15	น้อย
6.	ผู้สอนไม่สามารถสอนได้ครบทุกทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน	2.60	1.34	ปานกลาง
7.	ผู้สอนไม่สร้างบรรยากาศ การเรียน การสอนให้น่าสนใจ	2.57	1.20	ปานกลาง
8.	ผู้สอนไม่เตรียมการสอน และ ไม่ เตรียมเอกสารให้กับผู้เรียน	1.80	1.08	น้อย
9.	ผู้สอนออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ ชัดเจน	2.05	1.26	น้อย
10.	ผู้สอนสอนเร็วเกินไป	3.25	1.26	ปานกลาง
	รวม	2.38	0.79	น้อย

จากตาราง 4 พบว่าปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ที่เลือกเรียน วิชาภาษาอังกฤษของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านครูผู้สอนโดยรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.80 - 2.36$) ยกเว้นข้อ 1 ผู้สอนสอนรวบรัดเกินไป ($\bar{X} = 3.18$) ข้อ 6 ผู้สอนไม่สามารถสอนได้ครบทุกทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ($\bar{X} 2.60$) ข้อ 7 ผู้สอนไม่สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้น่าสนใจ ($\bar{X} = 2.57$) ข้อ 10 ผู้สอนสอนเร็วเกินไป ($\bar{X} = 3.25$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ด้านวิธีการสอน

ลำดับที่	ด้านวิธีการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
1.	ผู้สอนใช้แต่หนังสือเพียงอย่างเดียว	2.43	1.27	น้อย
2.	ในการสอนไม่มีการเร้าความสนใจ ของผู้เรียน	2.73	1.26	ปานกลาง
3.	ในการสอนไม่มีการใช้เทปบันทึก เสียง วิทยู ทวี วีดีโอ	3.11	1.55	ปานกลาง
4.	ในการสอนไม่เคยใช้ห้องปฏิบัติการ ทางภาษา	3.08	1.49	ปานกลาง
5.	ผู้เรียนไม่สามารถฝึกได้ครบทุกทักษะ คือ การอ่าน ฟัง พูด เขียน	3.41	1.23	ปานกลาง
6.	ในการสอนบรรยายกาการศึกษา การสอนไม่น่าสนใจและไม่เป็น กันเอง	2.53	1.22	ปานกลาง
7.	ในการสอนไม่มีการใช้เอกสาร หรือหนังสือประกอบการค้นคว้า	2.20	1.18	น้อย
8.	ในการสอนไม่สอนให้สอดคล้องกับ พื้นฐานของผู้เรียน	2.70	1.24	ปานกลาง
9.	วิธีการสอนไม่เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	2.39	1.13	น้อย
10.	ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย แต่เพียงอย่างเดียว	2.66	1.10	ปานกลาง
	รวม	2.72	0.78	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ที่เลือกเรียน วิชาภาษาอังกฤษของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านวิธีการสอนโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ปานกลางทุกข้อ ($\bar{X} = 2.53 - 3.41$) ยกเว้น ข้อ 1 ผู้สอนใช้แต่หนังสือเพียงอย่างเดียว ($\bar{X} = 2.43$) ข้อ 7 ในการสอนไม่มีการใช้เอกสารหรือหนังสือประกอบการค้นคว้า ($\bar{X} = 2.20$) ข้อ 9 วิธีการสอนไม่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.39$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน

ลำดับที่	ด้านการประเมินผล การเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
1.	ไม่มีการทดสอบความรู้พื้นฐานของ ผู้เรียนก่อน (Pretest) ในแต่ละ ภาคเรียน	2.94	1.33	ปานกลาง
2.	วิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมาก เป็นแบบปรนัยอย่างเดียว	2.47	1.16	น้อย
3.	วิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมาก เป็นแบบอัตนัยอย่างเดียว	2.59	1.21	ปานกลาง
4.	ไม่มีการทดสอบย่อยหลังจากบทเรียน แต่ละบท	2.43	1.07	น้อย
5.	ก่อนมีการวัดผลและประเมินผลใน แต่ละครั้งไม่มีการแจ้งให้ผู้เรียน ทราบล่วงหน้า	2.02	1.16	น้อย
6.	การวัดและประเมินผลไม่ตรงตาม จุดประสงค์	2.19	1.18	น้อย
7.	ระยะเวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบ ไม่เหมาะสม	2.54	1.33	ปานกลาง
8.	ไม่มีการนำผลการทดสอบย่อยแต่ละ ครั้ง (Summative test) มาใช้ ในการปรับปรุงการเรียนการสอน	2.68	1.26	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านการประเมินผล การเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
9.	ครูผู้สอนไม่ได้เป็นผู้ประเมินผล ปลายภาคเรียน	2.97	1.50	ปานกลาง
10.	การประเมินผลไม่สอดคล้องกับ หลักสูตรที่เรียน	2.93	1.39	ปานกลาง
	รวม	2.58	0.81	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่าปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ที่เลือกเรียน วิชาภาษาอังกฤษของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการประเมินผล การเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54 - 2.97$) ยกเว้นในข้อ 2 วิธีการวัดผล และประเมินผลส่วนมากเป็นแบบปรนัยอย่างเดียว ($\bar{X} = 2.47$) ข้อ 4 ไม่มีทางทดสอบย่อยหลัง จากบทเรียนแต่ละบท ($\bar{X} = 2.43$) ข้อ 5 ก่อนมีการวัดผลและประเมินผลในแต่ละครั้งไม่มีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า ($\bar{X} = 2.02$) ข้อ 6 การวัดและประเมินผลไม่ตรงตาม จุดประสงค์ ($\bar{X} = 2.19$) มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

ลำดับที่	ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศ ในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
1.	มีเสียงจากภายนอกรบกวนในขณะที่เรียน	3.54	1.34	มาก
2.	โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดไม่เหมาะสมกับผู้เรียน	2.26	1.24	น้อย
3.	อากาศในชั้นเรียนอบอ้าวเกินไป	2.99	1.31	ปานกลาง
4.	วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ประกอบในการเรียนมีน้อยเกินไป	2.97	1.28	ปานกลาง
5.	แสงไฟ ไม่สว่างเท่าที่ควร	2.23	1.15	น้อย
6.	บริเวณโรงเรียนมีเสียงอึกทึก	3.19	1.32	ปานกลาง
7.	สถานที่สอนอยู่ห่างไกลจากบ้านหรือที่ทำงานมากเกินไป	2.46	1.22	น้อย
8.	จำนวนวัสดุ อุปกรณ์ เอกสาร ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	2.40	1.17	น้อย
9.	ไม่มีบริการห้องสมุดและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม	3.28	1.42	ปานกลาง
10.	โรงอาหารและห้องน้ำไม่สะอาด และมีไม่พอกับผู้เรียน	3.13	1.53	ปานกลาง
11.	ห้องเรียนคับแคบเกินไป	2.45	1.33	น้อย
	รวม	2.81	0.76	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่าปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ที่เลือกเรียน วิชาภาษาอังกฤษของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสิ่งแวดล้อมและ บรรยากาศในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ 1 มีเสียงจากภายนอกรบกวนในขณะที่เรียนมีปัญหาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ ($\bar{X} = 2.97 - 3.28$) และระดับน้อย 5 ข้อ ($\bar{X} = 2.23 - 2.46$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภท
ชั้นเรียนที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ในตอนนี้เป็น การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส และพื้นฐาน
ในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมต้น โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบน
มาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างโดยทดสอบค่า (t - distribution) และค่า
(F - Distribution) ดังรายละเอียดในตาราง 8 ถึงตาราง 10

ตาราง 8 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

	ข้อความ	ชาย		หญิง		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1.	ด้านหลักสูตร	2.85	0.74	3.00	0.68	1.64
2.	ด้านครูผู้สอน	2.30	0.79	2.45	0.78	1.51
3.	ด้านวิธีการสอน	2.71	0.83	2.74	0.73	0.31
4.	ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน	2.44	0.82	2.69	0.80	2.48*
5.	ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน	2.84	0.76	2.79	0.76	0.60
	รวม	2.63	0.62	2.74	0.59	1.42

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ที่มีเพศต่างกันมีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประเมินผลการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน จำนวนตามเพศ
ด้านการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นรายข้อ

ข้อความ	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน</u>					
1. ไม่มีการทดสอบความรู้พื้นฐานของ ผู้เรียนก่อน (pretest) ในแต่ละ ภาคเรียน	2.88	1.43	2.99	1.23	0.68
2. วิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมาก เป็นแบบปรนัยอย่างเดียว	2.33	1.09	2.59	1.20	1.84
3. วิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมาก เป็นแบบอัตนัยอย่างเดียว	2.61	1.21	2.56	1.21	0.43
4. ไม่มีการทดสอบย่อยหลังจากบทเรียน แต่ละบท	2.41	1.10	2.44	1.04	0.19
5. ก่อนมีการวัดผลและประเมินผลใน แต่ละครั้งไม่มีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบ ล่วงหน้า	1.97	1.27	2.06	1.07	0.61
6. การวัดและประเมินผลไม่ตรงตาม จุดประสงค์	1.97	1.12	2.38	1.19	2.83*
7. ระยะเวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบ ไม่เหมาะสม	2.25	1.35	2.79	1.26	3.37*
8. ไม่มีการนำผลการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง (Summative test) มาใช้ใน การปรับปรุงการเรียนการสอน	2.53	1.31	2.81	1.20	1.82

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อความ	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
9. ครูผู้สอนไม่ได้เป็นผู้ประเมินผล ปลายภาคเรียน	2.75	1.44	3.17	1.52	2.33*
10. การประเมินผลไม่สอดคล้องกับ หลักสูตรที่เรียน	2.72	1.36	3.11	1.40	2.31*
รวม	2.44	0.82	2.69	0.80	2.48*

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกันมีปัญหาด้านการประเมินผล การเรียนการสอน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 6 การวัดและประเมินผลไม่ตรงตามจุดประสงค์ ข้อ 7 ระยะเวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบไม่เหมาะสม ข้อ 9 ครูผู้สอนไม่ได้เป็นผู้ประเมินผลปลาย ภาคเรียน และข้อ 10 การประเมินผลไม่สอดคล้องกับหลักสูตรที่เรียนแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน จำนวนตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

	ข้อความ	ต่ำกว่า 20 ปี		20 - 30 ปี		มากกว่า 30 ปี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ด้านหลักสูตร	2.84	0.76	3.10	0.57	2.14	0.76
2.	ด้านครูผู้สอน	2.41	0.89	2.38	0.66	1.94	0.59
3.	ด้านวิธีการสอน	2.74	0.81	2.75	0.72	2.10	0.83
4.	ด้านการประเมินผลการเรียน						
	การสอน	2.55	0.85	2.66	0.76	1.90	0.78
5.	ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศใน						
	ชั้นเรียน	2.78	0.75	2.86	0.73	2.65	1.10
	รวม	2.67	0.65	2.75	0.49	2.15	0.78

จากตาราง 10 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่อายุระหว่าง 20 - 30 ปี มีค่าเฉลี่ย
โดยรวมมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่อายุต่ำกว่า 20 ปี และมีอายุมากกว่า 30 เมื่อพิจารณาเป็น
รายด้าน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านหลักสูตร ด้านวิธี
การสอน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน และด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน
มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุมากกว่า 30 ปี ส่วนด้านครูผู้สอน พบว่า
นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี
และอายุมากกว่า 30 ปี

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแปรปรวนเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภท
ชั้นเรียน จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

ปัญหา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	10.96	5.48	11.87*
	ภายในกลุ่ม	267	123.37	0.46	
	รวม	269	134.34		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.08	1.04	1.69
	ภายในกลุ่ม	267	164.03	0.61	
	รวม	269	166.11		
ด้านวิธีการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.03	2.01	3.39*
	ภายในกลุ่ม	267	158.83	0.59	
	รวม	269	162.87		
ด้านการประเมินผล การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.40	2.70	4.17*
	ภายในกลุ่ม	267	172.72	0.64	
	รวม	269	178.12		

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัญหา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านสิ่งแวดล้อม บรรยากาศในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.71	0.35	0.62
	ภายในกลุ่ม	266	152.52	0.57	
	รวม	268	153.23		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.45	1.72	4.90*
	ภายในกลุ่ม	266	93.83	0.35	
	รวม	268	97.29		

จากตาราง 11 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและด้านการประเมินผลการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดของความแตกต่างจึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ ดังตาราง 12 ถึงตาราง 15

ตาราง 12 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับปัญหาการเรียน จำแนกตามอายุ โดยรวม

อายุ				
		มากกว่า 30 ปี	20 - 30 ปี	ต่ำกว่า 20 ปี
	$\bar{X}$	2.15	2.67	2.75
มากกว่า 30 ปี	2.15	-	0.52*	0.60*
20 - 30 ปี	2.67		-	0.08
ต่ำกว่า 20 ปี	2.75			-

จากตาราง 12 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี กับมากกว่า 30 ปี และ นักศึกษาที่มีอายุ 20 - 30 ปี กับมากกว่า 30 ปี มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับปัญหาการเรียน จำแนกตามอายุ
ด้านหลักสูตร

อายุ	มากกว่า 30 ปี ต่ำกว่า 20 ปี 20 - 30 ปี			
	$\bar{X}$	2.14	2.84	3.10
มากกว่า 30 ปี	2.14	-	0.70*	0.96*
ต่ำกว่า 20 ปี	2.84		-	0.26*
20 - 30 ปี	3.10			-

จากตาราง 13 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุ 20 - 30 ปี กับมากกว่า 30 ปี และ อายุ 20 - 30 ปี กับอายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุต่ำกว่า 20 ปี กับมากกว่า 30 ปี มีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำนวนตามอายุ ด้านวิธีการสอนเกี่ยวกับปัญหา
การเรียนรู้

อายุ	$\bar{X}$	มากกว่า 30 ปี	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 30 ปี
		2.10	2.74	2.75
มากกว่า 30 ปี	2.10	-	0.64*	0.65*
ต่ำกว่า 20 ปี	2.74		-	0.01
20 - 30 ปี	2.75			-

จากตาราง 14 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุ 20 - 30 ปี กับมากกว่า 30 ปี และ
อายุต่ำกว่า 20 ปี กับมากกว่า 30 ปี มีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับปัญหาการเรียน จำนวนตามอายุ
ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน

อายุ	$\bar{X}$	มากกว่า 30 ปี	ต่ำกว่า 20 ปี	20 - 30 ปี
		1.90	2.55	2.66
มากกว่า 30 ปี	1.90	-	0.65*	0.76*
ต่ำกว่า 20 ปี	2.55		-	0.11
20 - 30 ปี	2.66			-

จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุ 20 - 30 ปี กับมากกว่า 30 ปี และ
อายุต่ำกว่า 20 ปี กับมากกว่า 30 ปี มีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนโดยรวม จำนวน
ตามสถานภาพสมรส โดยรวมและรายด้าน

	ข้อความ	โสด		สมรส		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1.	ด้านหลักสูตร	2.93	0.71	2.97	0.67	1.20
2.	ด้านครูผู้สอน	2.40	0.80	2.09	0.52	2.14*
3.	ด้านวิธีการสอน	2.72	0.78	2.75	0.69	0.12
4.	ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน	2.61	0.82	2.07	0.66	3.04*
5.	ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน	2.83	0.75	2.54	0.78	1.40
	รวม	2.70	0.61	2.48	0.48	1.67

จากตาราง 16 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอน และด้านการประเมินผลการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน โดยรวมและรายข้อ จำนวนตามสถานภาพสมรส ด้านครูผู้สอน

ข้อความ	โสด		สมรส		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านครูผู้สอน</u>					
ในการเรียนการสอนได้มีการปฏิบัติกิจกรรมต่อไปนี้เพียงไร					
1. ผู้สอนสอนรวบรัดเกินไป	3.21	1.22	2.87	0.99	1.28
2. ผู้สอนมอบหมายงานให้ทำมากเกินไป	2.34	1.09	2.67	0.90	1.34
3. ผู้สอนไม่ให้ความสำคัญเป็นกันเองกับผู้เรียน	2.08	1.20	1.87	1.13	0.72
4. ผู้สอนไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	2.00	1.16	1.80	0.78	0.96
5. ผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงตามเวลา	1.97	1.17	1.27	0.53	4.13*
6. ผู้สอนไม่สามารถสอนได้ครบทุกทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน	2.61	1.32	2.53	1.69	0.19
7. ผู้สอนไม่สร้างบรรยากาศ การเรียนการสอนให้น่าสนใจ	2.61	1.21	2.07	0.88	2.26*
8. ผู้สอนไม่เตรียมการสอน และไม่เตรียมเอกสารให้กับผู้เรียน	1.84	1.09	1.20	0.41	5.05*
9. ผู้สอนออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน	2.67	1.28	1.67	0.90	1.66
10. ผู้สอนสอนเร็วเกินไป	3.27	1.25	3.00	1.36	0.75
รวม	2.40	0.80	2.09	0.52	2.14*

จากตาราง 17 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการเรียนในข้อ 5 ผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงตามเวลา ข้อ 7 ผู้สอนไม่สร้างบรรยากาศการเรียน การสอนให้น่าสนใจ และข้อ 8 ผู้สอนไม่เตรียมการสอนและไม่เตรียมเอกสารให้แก่ผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน โดยรวมและรายข้อ จำแนกตามสถานภาพสมรส ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน

ข้อความ	โสด		สมรส		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน					
1. ไม่มีการทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อน (pretest) ในแต่ละภาคเรียน	2.96	1.32	2.67	1.58	0.70
2. วิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมากเป็นแบบปรนัยอย่างเดียว	2.47	1.41	2.53	1.51	0.16
3. วิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมากเป็นแบบอัตนัยอย่างเดียว	2.61	1.21	2.27	1.03	1.24
4. ไม่มีการทดสอบย่อยหลังจากบทเรียนแต่ละบท	2.43	1.67	2.53	1.06	0.38
5. ก่อนมีการวัดผลและประเมินผลในแต่ละครั้งไม่มีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า	2.04	1.18	1.53	0.83	2.24*
6. การวัดและประเมินผลไม่ตรงตามจุดประสงค์	2.22	1.17	1.67	1.11	1.88
7. ระยะเวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบไม่เหมาะสม	2.61	1.33	1.40	0.74	5.81*
8. ไม่มีการนำผลการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง (Summative test) มาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน	2.74	1.25	1.53	0.74	5.82*

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อความ	โสด		สมรส		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
9. ครูผู้สอนไม่ได้เป็นผู้ประเมินผล ปลายภาคเรียน	3.00	1.47	2.33	1.72	1.47
10. การประเมินผลไม่สอดคล้องกับ หลักสูตรที่เรียน	2.97	1.39	2.20	1.37	2.12
รวม	2.61	0.82	2.67	0.66	3.04*

จากตาราง 18 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการเรียน ข้อ 5 ก่อนมีการวัดผลและประเมินผลในแต่ละครั้งไม่มีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า ข้อ 7 ระยะเวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบไม่เหมาะสม ข้อ 8 ไม่มีการนำผลการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง (Summative Test) มาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภท
ชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต
กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ

	ข้อความ	รับราชการ		บริษัทหรือ รัฐวิสาหกิจ		ไม่มีอาชีพ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ด้านหลักสูตร	3.41	0.69	2.93	0.68	2.65	0.61
2.	ด้านครูผู้สอน	2.79	1.15	2.36	0.73	2.88	0.72
3.	ด้านวิธีการสอน	3.01	0.92	2.72	0.73	2.36	0.79
4.	ด้านการประเมินผลการเรียน การสอน	2.88	0.84	2.53	0.76	2.70	0.76
5.	ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศใน ชั้นเรียน	3.09	0.88	2.83	0.74	2.58	0.85
	รวม	3.10	0.81	2.68	0.56	2.77	0.77

จากตาราง 19 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานครที่รับราชการมีค่าเฉลี่ยโดยรวมมากกว่า
นักศึกษาที่ทำงานบริษัทหรือรัฐวิสาหกิจ และนักศึกษาที่ไม่มีอาชีพเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า
นักศึกษาที่รับราชการมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ทำงานบริษัทหรือรัฐวิสาหกิจ และนักศึกษาที่ไม่
มีอาชีพทุกด้าน ยกเว้นด้านครูผู้สอน นักศึกษาที่ไม่มีอาชีพมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่รับราชการ
และนักศึกษาที่ทำงานบริษัทหรือรัฐวิสาหกิจ

ตาราง 20 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภชั้นเรียนโดยรวม
และรายด้าน จำแนกตามอาชีพ

ปัญหา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	3.27	1.63	3.33*
	ภายในกลุ่ม	267	131.07	0.49	
	รวม	269	134.34		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.31	1.15	1.88
	ภายในกลุ่ม	267	163.80	0.61	
	รวม	269	166.11		
ด้านวิธีการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.18	0.59	0.97
	ภายในกลุ่ม	267	161.69	0.60	
	รวม	269	162.87		
ด้านการประเมินผล การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.45	0.72	1.09
	ภายในกลุ่ม	267	176.67	0.66	
	รวม	269	178.12		

ตาราง 20 (ต่อ)

ปัญหา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านสิ่งแวดล้อม บรรยากาศในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.24	0.62	1.09
	ภายในกลุ่ม	266	151.98	0.57	
	รวม	268	153.23		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.21	1.10	3.10*
	ภายในกลุ่ม	266	95.07	0.35	
	รวม	268	97.29		

จากตาราง 20 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าในด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดของความแตกต่างจึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ ดังตาราง 21 และตาราง 22

ตาราง 21 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับปัญหาการเรียน จำนวนด้านอาชีพ โดยรวม

อาชีพ	$\bar{X}$	ไม่มีอาชีพ	บริษัทหรือรัฐวิสาหกิจ	รับราชการ
		2.66	2.68	3.10
ไม่มีอาชีพ	2.66	–	0.02	0.44*
บริษัท/รัฐวิสาหกิจ	2.68		–	0.42
รับราชการ	3.10			–

จากตาราง 21 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับราชการกับไม่มีอาชีพ มีปัญหาการเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ เกี่ยวกับปัญหาการเรียน จำแนกตาม อาชีพ
ด้านหลักสูตร

อาชีพ	$\bar{X}$	ไม่มีอาชีพ	บริษัทหรือรัฐวิสาหกิจ	รับราชการ
		2.88	2.93	3.41
ไม่มีอาชีพ	2.88	–	0.05	0.53*
บริษัท/รัฐวิสาหกิจ	2.93		–	0.48
รับราชการ	3.41			–

จากตาราง 22 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับราชการกับไม่มีอาชีพ มีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนรู้ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน จำนวนตามพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมและรายด้าน

	ข้อความ	มีพื้นฐาน		ไม่มีพื้นฐาน		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1.	ด้านหลักสูตร	2.88	0.71	3.24	0.63	3.22*
2.	ด้านครูผู้สอน	2.37	0.80	2.35	0.70	0.26
3.	ด้านวิธีการสอน	2.72	0.80	2.74	0.71	0.18
4.	ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน	2.57	0.81	2.62	0.88	0.28
5.	ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน	2.85	0.76	2.60	0.73	1.93
	รวม	2.68	0.62	2.72	0.54	0.45

จากตาราง 23 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกัน มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน จำนวนตามพื้นฐาน
ในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักศึกษาผู้ใหญ่ ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	มีพื้นฐาน		ไม่มีพื้นฐาน		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านหลักสูตร					
1. เนื้อหาวิชาไม่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	2.86	1.16	3.56	1.19	3.41*
2. เนื้อหาของหลักสูตรบางตอนในแต่ละระดับซ้ำซ้อนกัน	2.89	1.14	3.33	1.13	2.23*
3. เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับการวัดผลปลายภาคเรียน	3.10	1.23	3.36	1.33	1.14
4. เนื้อหาวิชามีมากเกินไป	2.73	1.14	3.05	1.23	1.48
5. เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดให้	3.17	1.31	3.46	1.14	1.42
6. เนื้อหาที่เรียนยากเกินไป	3.10	0.95	3.28	0.94	1.11
7. เนื้อหาที่เรียนไม่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ	2.25	1.24	2.44	1.39	0.75
8. เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา	2.30	1.16	2.46	1.27	0.74
9. ไม่ได้ฝึกทักษะทั้ง 4 คือ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน	3.12	1.30	3.74	1.20	2.94*

ตาราง 24 (ต่อ)

ด้านหลักสูตร	มีพื้นฐาน		ไม่มีพื้นฐาน		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
10. เนื้อหาวิชาที่เรียนน้อยไปไม่เพียงพอต่อการไปศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น	3.27	1.31	3.72	1.21	2.12*
	2.88	0.71	3.24	0.63	3.32*

จากตาราง 24 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .5 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการเรียนข้อ 1 เนื้อหาวิชาไม่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ข้อ 2 เนื้อหาของหลักสูตรบางตอนในแต่ละระดับซ้ำซ้อนกัน ข้อ 9 ไม่ได้ฝึกทักษะทั้ง 4 คือ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน และข้อ 10 เนื้อหาวิชาที่เรียนน้อยไปไม่เพียงพอต่อการไปศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภท
ชั้นเรียนเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในตอนนี้เป็นรายละเอียดข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ถามในตอนที่ผ่านมา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามมาจำนวน 160 คน ดังตาราง 25

ตาราง 25 ปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน

ปัญหา	ความถี่
<u>ระยะเวลา</u>	
1. มีเวลาน้อยเกินไป ควรเพิ่มระยะเวลาในการเรียนให้มากขึ้นกว่าเดิม	58
<u>บุคลากร</u>	
1. อาจารย์ที่สอนไม่เป็นอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษโดยตรง	45
2. อาจารย์ไม่เป็นกันเองกับนักศึกษา	30
3. อาจารย์สอนเร็วเกินไป	18
4. อาจารย์เข้าสอนไม่ตรงต่อเวลา	9
<u>การบริการ</u>	
1. ควรมีการแนะแนวในการศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้น	56
2. ควรมีสื่อการสอนและเทคนิคการสอนใหม่ ๆ	36
3. ควรให้บริการห้องสมุดในภาคค่ำ	15

ตาราง 25 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่
4. ควรมีอาหารขายในโรงเรียนในภาคค่ำ	12
5. ควรมียามดูแลความปลอดภัยและ ยานพาหนะ	9
อื่น ๆ	
1. ควรมีกฎข้อบังคับเรื่องการแต่งกาย ให้เรียบร้อย	12
2. ควรมีวิธีลดเสียงรบกวนจากภายนอก	20

จากตาราง 25 พบว่า ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน
ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านที่มีความถี่สูงสุด คือ ด้านระยะเวลา คือมีเวลาน้อยเกินไป
ควรเพิ่มระยะเวลาในการเรียนให้มากขึ้นกว่าเดิม ด้านบุคลากรข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ อาจารย์
ที่สอนไม่เป็นอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษโดยตรง ด้านการบริการข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ ควร
มีการแนะแนวในการศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า วิธีการในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาค้นคว้า อภิปราย และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

✓ ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีความมุ่งหมายดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล และด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ การสมรส อาชีพ และพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อรวบรวมปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

✓ สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาในการเรียนด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน แตกต่างกัน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีปัญหาในการเรียน ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศในชั้นเรียน แตกต่างกัน
3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัญหาในการเรียน ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศในชั้นเรียน แตกต่างกัน

4. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาในการเรียนด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศในชั้นเรียน แตกต่างกัน

5. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีปัญหาในการเรียน ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศในชั้นเรียน แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่ศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ พุทธศักราช 2530 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 4 เขต มีจำนวนนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1,055 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภทชั้นเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ที่ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane. 1969 : 100) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 270 คน จากประชากร 1,055 คน ทำการสุ่มโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม Cluster Sampling คือ แบ่งโรงเรียนออกตามเขตที่ตั้งของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานครทั้ง 4 เขต สุ่มโดยการจับฉลาก ได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 5 โรงเรียน (เขต 2 เป็นเขตที่มีจำนวนประชากรมาก จึงใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 โรงเรียน) และใช้ห้องเรียนโรงเรียนละ 1 ห้อง

เขต 1 ได้แก่ โรงเรียนวัดดุสิตดาราม มีจำนวน 50 คน

เขต 2 ได้แก่ โรงเรียนหอวัง และสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 105 คน

เขต 3 ได้แก่ โรงเรียนนนทรีวิทยา มีจำนวน 59 คน

เขต 4 ได้แก่ โรงเรียนวัดดอนเมือง มีจำนวน 56 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ถามนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ซึ่งลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งมีลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ตัวเลือก ปัญหาการเรียนการสอน โดยแยกเป็นปัญหาด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เป็นปัญหาการเรียนที่นอกเหนือจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อออกหนังสือถึงศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปอธิบาย และชี้แจงการตอบแบบสอบถามให้แก่นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใน 4 เขต และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคม ถึงวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 270 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
3. เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามได้แล้ว ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ ปรากฏว่ามีแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ 6 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ 264 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าทางสถิติ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ด้วยการคำนวณค่าร้อยละและแจกแจงความถี่

แบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการตรวจให้คะแนนเป็นรายชื่อ ตามน้ำหนักของคะแนนที่กำหนด แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายชื่อ รายด้าน และเฉลี่ยรวมทุกด้าน รวม 5 ด้าน คือ ปัญหาด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน แล้วนำค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่ได้ไปเทียบเกณฑ์วัดค่าความคิดเห็น และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test และกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ F-Test ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใช้การทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ่

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ศึกษาทั้งหมด 270 คน จำแนกเป็นชาย 126 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 เป็นหญิง 144 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มี 142 คน คิดเป็นร้อยละ 52.40 รองลงมาคืออายุ 20 - 30 ปี มี 118 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 และอายุมากกว่า 30 ปี มี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10 สถานภาพสมรสเป็นโสด 254 คน คิดเป็นร้อยละ 93.70 และสมรส 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 ด้านอาชีพ ส่วนมากทำงานบริษัทหรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 42.40 อาชีพรับราชการ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 และไม่มีอาชีพ 142 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 ด้านพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษ จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 84.50 และไม่มีพื้นฐาน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50

2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 2.93$) ด้านวิธีการสอน ($\bar{X} = 2.72$) ด้านการประเมินผล ($\bar{X} = 2.58$) และด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.81$) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$)

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภท
ชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามเพศ อายุ
สถานภาพการสมรส อาชีพ และพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า

3.1 นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ด้านการประเมินผลการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีปัญหาในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอน
ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีปัญหาในการเรียน โดยรวม
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน ด้าน
การประเมินผลการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาในด้านการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมต้นต่างกัน
มีปัญหาในการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายด้าน
พบว่า ด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาอื่น และข้อเสนอแนะที่มีความดีสูง คือ มีเวลาเรียนน้อย
เกินไป อาจารย์ที่สอนไม่ใช่อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษโดยตรง และควรมีบริการแนะแนวใน
การศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้น

อภิปรายผล

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษของระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มาเรียน ส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลที่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี มากที่สุด นักศึกษาที่อยู่ในวัยเดียวกัน ระดับความสนใจในการเรียนไม่แตกต่างกันมากนัก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ส่วนมากใช้เวลากับภาระการงาน ภาระครอบครัว และเรียนไปในขณะเดียวกันด้วย จึงประสบปัญหาเหมือนกัน และกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ประเภทชั้นเรียนเหมือนกัน ซึ่งเรียนเนื้อหาวิชาคล้ายกัน ระบบการเรียนการสอนและการวัดผลแบบเดียวกัน แม้จะแตกต่างกันในรายละเอียดบ้าง แต่โดยรวมกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระบบการเรียนการสอนเดียวกัน สิ่งแวดล้อมทางการศึกษาคือคล้ายคลึงกัน จึงประสบปัญหาเหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา จินดากุล (2529 : 1) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพิสัยการเรียนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่สนิทัศน์ต่อภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พิสัยการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันทางบวก ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะปานกลาง และความสนใจในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และที่สนิทัศน์ต่อภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และอีกเหตุผลหนึ่ง ก็คือ นักศึกษาพยายามที่จะตอบแบบสอบถามความแบบกลาง ๆ ไม่กล้าแสดงออกทางความคิดที่โดยเฉพาะคำตอบในทางลบ เพราะอาจจะเกรงใจครูผู้สอนที่สอน

เมื่อพิจารณาปัญหาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.1 ปัญหาด้านหลักสูตร จากการวิจัย พบว่า ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน มีปัญหาด้านหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ เนื้อหาวิชาที่เรียนน้อยไปไม่เพียงพอต่อการไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.32$) ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ โดยมีจุดมุ่งหมายต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ตรงกับเชียรศรี วิวิชสิริ (2530 : 84) กล่าวว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีจุดมุ่งหมายหรือความต้องการหลัก

3 ประการใหญ่ ๆ คือ ต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ปรับตัว และปรับอาชีพให้สูงขึ้น ต้องการประสบผลสำเร็จในชีวิต ฉะนั้น เมื่อเข้ามาเรียนแล้วจึงมีความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจัง และตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ และต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จึงต้องการเนื้อหาวิชาให้มากขึ้น เพื่อจะไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ แต่นักศึกษาที่มาเรียนต้องมีการเพิ่มมากขึ้นจากงานที่ทำประจำกลางวัน จึงประสบปัญหาอยู่บ้าง (ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง) ซึ่งสอดคล้องกับ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2533 : 10) กล่าวว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งเรียน โดยวิธีการเรียนประเภทชั้นเรียนนั้นเป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีภารกิจมากมาย ส่วนมากต้องคำนึงถึงหน้าที่งานประจำ ภารกิจด้านครอบครัว กิจกรรมทางด้านสังคม เมื่อมีความตั้งใจสูงแต่มีอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย ดังกล่าว ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่เกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน

1.2 ปัญหาด้านครูผู้สอน จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$) อาจเป็นเพราะครูผู้สอนส่วนใหญ่ได้รับการอบรมในการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ และในการสอนอาจารย์ส่วนใหญ่มีการเตรียมการสอนมาดี และครูก็ตระหนักดีว่านักศึกษาผู้ใหญ่เป็นผู้มีอาชีพ มีความรับผิดชอบในการเรียนดี จึงทำให้ไม่มีปัญหาในด้านครูผู้สอน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ระดับปัญหาจะแนบแน่นสูงกว่าข้ออื่น คือผู้สอนสอนรวบรัดเกินไป ($\bar{X} = 3.18$) อาจเนื่องมาจากหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนนั้นใช้หลักสูตรเดียวกับวิชาภาษาอังกฤษในระบบโรงเรียน ซึ่งรวม 3 ระดับ คือ มัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งใช้เวลาเรียนถึง 3 ปี แต่กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้นำเอาหลักสูตรมาใช้กับนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยใช้เวลาเรียนเพียง 3 เดือน ซึ่งทำให้เวลาที่ให้กับบทเรียนไม่เหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พาสนา ชลบุรีพันธ์ (2532 : 83) กล่าวว่า เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับระยะเวลาในการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทนา ดีสมุทร (2528 : 109) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนกรมสามัญศึกษาที่พบว่า หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษกำหนดเนื้อหามากเกินไป และเวลาทำการสอนน้อย ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนต้องการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ได้ ซึ่งทำได้ยากเพราะพื้นฐานเดิมของผู้เรียนแตกต่างกัน และการที่นักศึกษาต้องมาเรียนเกือบทุกวันในสัปดาห์ (วันจันทร์ ถึง วันเสาร์) ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ประกอบหลักสูตรภาษาอังกฤษปัจจุบันเน้นการนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร ต้องใช้เวลาฝึกและต้องใช้อุปกรณ์การสอนเช่น เทป วีดิโอทำให้สอนเนื้อหาไม่ทันตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

1.3 ปัญหาด้านวิธีการสอน จากผลการวิจัย พบว่าปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน ด้านวิธีการสอน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่บรรลุนิติภาวะแล้วในการเรียนผู้ใหญ่จึงมีความตั้งใจเรียน มีสมาธิดี เพื่อมุ่งหวังความรู้ไปใช้เพื่อต้องการเรียนต่อที่สูงขึ้น หรือต้องการงานประกอบอาชีพที่ได้อบรมไปปรับตำแหน่งตัวเองให้ดีขึ้น แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนไม่สามารถฝึกได้ครบทุกทักษะ คือ การอ่าน ฟัง พูด เขียน ($\bar{X} = 3.41$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาวิชามีมากเกินไป ครูต้องเร่งสอนเพื่อให้ทันหลักสูตร จึงทำให้การสอนของครูรวบรัดเกินไป โดยไม่สามารถฝึกทักษะได้ครบทุกทักษะ คือ การอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน และประกอบกับจำนวนของนักศึกษามีมาก ถ้าฝึกทักษะให้ครบ ก็จะทำให้เสียเวลามาก และครูจะสอนไม่ทันตามหลักสูตรปัญหาเหล่านี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นันทนา ดีสมุทร (2528 : 109) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา พบว่า หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษกำหนดเนื้อหามากเกินไป และเวลาทำการสอนน้อย ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนต้องการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้มีทักษะ ให้อยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ได้ ซึ่งทำได้ยาก เพราะพื้นฐานเดิมของผู้เรียนแตกต่างกัน

1.4 ปัญหาด้านการประเมินผลการเรียนการสอน จากผลการวิจัย พบว่าปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษด้านการประเมินผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเข้าใจหลักการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนพอประมาณ คือในการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องเก็บคะแนนเองจำนวนร้อยละ 50 ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดเนื้อหาในการวัดผลเอง และเก็บคะแนนเอง ในการวัดผลครูจะวัดผลตามจุดประสงค์ที่ครูสอน โดยทำการวัดผลโดยการทดสอบย่อย เก็บคะแนนไปเรื่อย ๆ ทำให้นักศึกษาไม่เครียดกับการสอบมากเกิดไป จากนั้นครูจะนำผลการทดสอบไปรวมกับคะแนนที่นักศึกษาทำในข้อสอบปลายภาคที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้ออกข้อสอบ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนไม่ได้เป็นผู้ประเมินผลปลายภาคเรียน ($\bar{X} = 2.97$) ซึ่งพบว่าข้อสอบที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียนใช้ ไม่สอดคล้องกับหลักสูตรที่เรียน ทำให้นักศึกษาเกิดปัญหา เพราะหลักสูตรมิได้กำหนดเนื้อหาวิชาให้แน่นอน ทำให้ครูผู้สอนคิดว่าเป็นการยากที่จะสอนได้ตรงกับข้อสอบของกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่ง

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2527 : 100 - 109) ได้ศึกษาเรื่อง นโยบายการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย โดย E.S.P. หรือ B.G.P. กล่าวถึงปัญหา ในการวัดผลว่า ยังเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารจริง

1.5 ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาผู้ใหญ่มาเรียนในช่วงเวลา 17.00 - 21.30 ซึ่งอากาศไม่ร้อน อบอ้าวเกินไป และในเวลาดังกล่าวนักเรียนที่เรียนอยู่ในตอนกลางวันส่วนใหญ่ออกกำลังกายแล้ว ทำให้บรรยากาศในการเรียน ไม่พลุกพล่าน จะมีแต่นักศึกษาผู้ใหญ่เท่านั้น ดังนั้นนักศึกษาจึง เห็นว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ มีเสียงจากภายนอกมารบกวนในขณะ ที่เรียน ($\bar{X} = 3.54$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ส่วนมากมีอายุมาก เมื่อมาเข้า ชั้นเรียนจึงต้องการชั้นเรียนที่เงียบสงบ ปราศจากเสียงอึกทึก และไม่ต้องการให้มีสิ่งอื่นมา รบกวน จนทำให้เกิดความรู้สึกไม่สบายกายและใจ อีกทั้งยังขาดสมาธิในการเรียน หงุดหงิด ไม่อยากเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ สมบูรณ์ ศาลยาชีวิต (2526 : 33) ที่กล่าวว่า การจัดสภาพห้องเรียน หรือศูนย์การเรียนรู้ให้เป็นที่ยึดใจความสนใจ บรรยากาศที่สงบ สิ่ง อำนวยความสะดวกด้านโต๊ะ ที่นั่ง วัสดุอุปกรณ์ การถ่ายเทอากาศ แสงสว่างให้เพียงพอ หรือ มีการจัดการบริการเครื่องดื่ม ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสบายกายสบายใจ ซึ่งจะส่งผลถึง ประสิทธิภาพในการเรียนด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ พิมพ์พรรณ เพ็ญสุเมธานนท์ (2527. 28 - 32) ที่กล่าวว่า เมื่อผู้ใหญ่เข้ามาเรียนที่โรงเรียน ถ้า บรรยากาศในการเรียนไม่ส่งเสริม และเอื้ออำนวยต่อการเรียนของเขาแล้วผู้ใหญ่จะ เกิด ความเบื่อหน่ายในการเรียน

2. ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน จำนวนตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ และพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.1 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน จำนวนตามเพศ จากการวิจัย พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นดังนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ต่างก็มีภาระหน้าที่ในการทำงานในตอนกลางวันเหมือนกัน และในตอนเย็นก็ต้องมาเรียนเหมือนกัน ดังนั้นปัญหาการเรียนในด้านต่าง ๆ นักศึกษาเพศหญิงและเพศชาย จึงประสบปัญหาเหมือนกัน ดังนั้น ผลการวิจัยโดยรวมระหว่างเพศหญิงและเพศชาย จึงไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาด้านการเรียนบางด้านแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการประเมินผลการเรียนการสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะในการเรียนและการท่องจำ ซึ่งเพศหญิงจะเป็นเพศที่สนใจวิชาที่เกี่ยวกับทักษะ เช่น วิชาภาษาอังกฤษได้ดีกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ ประสิทธิ์ บุญมา (2527 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่านักเรียนหญิงมีความพอใจตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีกว่าเพศชาย และเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อการศึกษามากกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นเพศชาย มักใช้เวลาส่วนใหญ่ สนใจกิจกรรมอื่น ๆ มากกว่านักศึกษาเพศหญิง จึงทำให้ไม่มีใครสนใจในการทบทวนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของเพศชายและเพศหญิงจึงแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัตทนา เจริญวัลย์ (2540 : 57) ที่ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เมื่อมีความสนใจขยันท่องจำขยันอ่าน และเมื่อมีการวัดผล จึงพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเพศหญิงในวิชาภาษาอังกฤษส่วนมากจะดีกว่าเพศชาย

2.2 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีปัญหาในการเรียน ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศในการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานและเมื่อ

พิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ส่วนด้านครูผู้สอน ด้านสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะนักศึกษาที่มีอายุมากกว่าอาจมีภาระทางครอบครัว ภาระหน้าที่การงาน และภาระด้านอื่น ๆ ที่ต้องดูแลรับผิดชอบมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุน้อยกว่า จึงเป็นผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุมาก ไม่มีเวลาให้กับการศึกษาเท่าที่ควร เมื่อมองเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีอายุมากมีปัญหาด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและด้านการประเมินผล ทั้งนี้เพราะหลักสูตรการเรียนแบบชั้นเรียน นักศึกษาต้องเข้าชั้นเรียนให้ครบ 80 % ของเวลาเรียน ดังนั้นนักศึกษาจึงจำเป็นต้องควบคุมตนเองให้ตรงเวลา และแบ่งเวลาในการเรียนให้ถูกต้องเหมาะสม และต้องมีวินัยในตนเองอย่างสูง ต้องเข้าชั้นเรียนให้ครบตามกำหนด จึงจะประสบผลสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บาร์เทล (Bartels. 1985 : 43) ซึ่งสรุปว่า สิ่งจำเป็นของนักศึกษานอกระบบโรงเรียน คือ การมีวินัยในตนเองต่อการเรียนรู้ พร้อมทั้งการที่ต้องควบคุมตนเอง จัดแบ่งเวลาในการเรียนให้เหมาะสม นักศึกษาที่มีอายุมากกว่า ซึ่งมีภาระมากย่อมจะหาเวลาและควบคุมตนเองให้ศึกษาได้ลำบาก ส่วนด้านวิธีการสอน พบว่า นักศึกษาที่มีอายุมากกว่า อาจจะไม่เคยชินกับวิธีการสอนของครู และเมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจ นักศึกษาที่มีอายุมาก อาจไม่กล้าซักถาม อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาที่มีอายุมากเกิดความอายที่จะซักถาม หรือพูดภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดปัญหา ส่วนด้านการวัดและประเมินผลพบว่า นักศึกษาที่มีอายุมากมีปัญหามากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อย ทั้งนี้เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุมาก มีภาระหน้าที่มากมาย เมื่อมีการวัดและประเมินผลการเรียน นักศึกษาที่มีอายุมาก อาจไม่มีเวลาดูหนังสือ ทำให้ประสบปัญหาในการเรียน ประกอบกับนักศึกษาที่มีอายุมากประสิทธิภาพในการจำจะลดลง การดูหนังสือจำเป็นต้องใช้สมาธิมากขึ้นต้องดูบทวนหลายครั้งมากขึ้น ดังที่ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2533 : 89) กล่าวว่า ความเจริญของสมองจะเป็นไปอย่างรวดเร็วในช่วงอายุ 16 ปี เรื่อยไปจนกระทั่ง อายุประมาณ 18 - 20 ปี หลังจากนั้นแล้วความสามารถทางสมองจะค่อย ๆ เสื่อมถอยลงเรื่อย ๆ นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาด้านครูผู้สอน ด้านสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะครูที่ทำการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่ได้รับอบรมวิธีการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ จึงเข้าใจจิตวิทยาของผู้ใหญ่ ส่วนด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มี

อายุต่างกัน ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะของบุคคลที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ ซึ่งมีสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศเหมือนกัน นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน จึงมีความเห็นไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความคิดของ สมบูรณ์ ศาลยาชีวิน (2526 : 187) ที่กล่าวว่า ลักษณะการเปลี่ยนแปลงสำคัญในชีวิตของบุคคลวัยต่าง ๆ นั้น เป็นลักษณะของบุคคลส่วนมากในเมืองใหญ่หรือเมืองอุตสาหกรรม ส่วนชีวิตของผู้ใหญ่ในชนบทหรือในสังคมเกษตรอาจจะมีลักษณะแตกต่างกันไปจากความคิดข้างต้น

2.3 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันมีปัญหาในการเรียนด้านหลักสูตรด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในสังคมปัจจุบัน คนที่โสดและที่สมรส ต่างก็มีภาระหน้าที่คล้าย ๆ กัน และในการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภทชั้นเรียนนักศึกษาต้องประกอบกิจกรรมทุกอย่างเหมือนกันไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาที่สมรสแล้ว หรือนักศึกษาที่มีสถานภาพโสด กิจกรรมต่าง ๆ ประกอบไปด้วย การเข้าชั้นเรียนให้ครบ 80 % จากการศึกษาข้อมูลส่วนตัว พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพและอีกกลุ่มหนึ่งไม่มีอาชีพ ต้องทำงานบ้าน แต่ทั้ง 2 กลุ่มต้องมาเข้าชั้นเรียนเหมือนกัน ต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ เหมือนกัน ทั้งนักศึกษาที่เป็นโสดและสมรส จึงมีปัญหการเรียนไม่แตกต่างกัน คือนักศึกษาไม่มีเวลาให้กับการเรียนเหมือนกัน

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน ด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยด้านครูผู้สอนนั้นนักศึกษาที่สมรสแล้ว มีปัญหามากกว่าคนโสด เพราะนักศึกษาที่สมรสแล้วส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ห่างเหินจากการศึกษาไปเป็นเวลานาน การเข้ามาเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ใหม่ทำให้ต้องปรับตัวหลายอย่าง เช่น ปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ปรับตัวเข้ากับครูผู้สอน และเนื่องจากมีอายุที่แตกต่างไปจากคนอื่นมาก ทำให้มีปัญหาในการปรับตัวกับครูผู้สอน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหา คือ ผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงเวลาผู้สอนไม่สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้น่าสนใจ ผู้สอนไม่เตรียมการสอน และไม่เตรียมเอกสารให้กับผู้เรียน ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่สมรสต้องมีภาระหน้าที่ที่ต้องทำมากมาย ดังนั้น เมื่อผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงเวลาก็อาจทำให้

ผู้เรียนเบื่อกำลังจะต้อคอย และในการสอนผู้สอนไม่สร้างบรรยากาศการสอนให้ทำสนใจ ทำให้ นักศึกษาที่สมรสแล้วเบื่อน่าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาอาจเมื่อยล้า หรือเห็นัดเหนื่อยจาก การกัที่กระทำในตอนกลางวัน ถ้าการเรียนไม่ทำสนใจ นักศึกษาก็ออมไม่สนใจในการเรียน ประกอบกับผู้สอนไม่เตรียมการสอน และเอกสารให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเบื่อน่ายใน การเรียน เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ที่สมรสแล้ว มักจะเป็นผู้ที่มีอายุมาก สมรรถภาพทางร่างกาย ย่อมเสื่อมลดลง ฉะนั้นการมาเรียนในช่วงเย็นหรือตอนกลางคืน จึงทำให้ร่างกายเหนื่อยล้า มากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นโสด ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความชราของ คิตต์ (สวัณก์ วัฒนวงศ์. 2533 : 56 ; อ้างอิงมาจาก Kidd. 1973 : 59) กล่าวว่ นั้จากการที่บุคคลได้บรรลุ นิติภาวะแล้วร่างกายก็จะมีกรเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นได้แก่ความ รวดเร็วว่องไว ความอดทน ตลอดจนกล้ามเนื้อมีปฏิกิริยาตอบสนองลดลงด้วย ในทางตรงข้าม นักศึกษาผู้ใหญ่ เป็นผู้ที่มีความต้องการที่จะพัฒนาตัวเอง จึงมีความต้องการที่จะไ้หาการเรียน ให้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ นวลเสนห์ วงศ์เชิดธรรม (2527 : 177) ซึ่งศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญในกรุงเทพมหานคร พบว่ นักศึกษาผู้ใหญ่ มีความต้องการเรียนในชั้นเรียนมากแต่ทำกรบ้านให้น้อยลง

ส่วนด้านการประเมินผล นักศึกษาผู้ใหญ่ที่สมรสแล้วมีปัญหาแตกต่างไป จากคนโสด อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่สมรสมีภารกิจที่ต้องทำมากมาย ทั้งในครอบครัว และการเรียน เมื่อมีการประเมินผลจึงไม่ค่อยมีเวลาทบทวนบทเรียน และไม่ยักน้าภาระ เรื่องการเรียนกลับไปบ้านอีก ทำให้เกิดปัญหาด้านการประเมินผล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ ก่อนมีการวัดและประเมินผลในแต่ละครั้ง ไม่มีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า ระยะเวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบไม่เหมาะสม และไม่มีการนำผลทดสอบย่อยแต่ละครั้งมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน ในการสอบแต่ละครั้ง ควรมีการแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่มีภาระหน้าที่ที่ต้องทำมาก โดยเฉพาะคนที่สมรสแล้วถ้าเป็นหญิงต้องรับ ผิดชอบทางบ้านและงานอาชีพ ดังนั้นจึงต้องการเวลาในการเตรียมบทเรียนล่วงหน้าหรือ เตรียมสอบสอดคล้องกับงานวิจัยของ อดิศักดิ์ ศรีภูมิ้น (2530 : 76 - 77) ได้ศึกษาปัญหา การเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักศึกษาผู้ใหญ่ตามหลักสูตรการศึกษาแบบเบ็ด เสร็จระดับที่ 3 - 4 พบว่ นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาการเรียน คือ ครุควรให้นักศึกษา ค้นคว้าบทเรียนล่วงหน้าก่อน เพื่อจะได้มีความรู้เพียงพอในการร่วมอภิปราย และครุควรใช้

วิธีการสอนหลายแบบส่วนด้านระยะเวลาในการทำข้อสอบไม่เหมาะสมอาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่สมัครแล้ว มีภาระต้องรับผิดชอบต่อครอบครัวส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งต้องรับผิดชอบต่อการงานอาชีพ เป็นเหตุให้มีเรื่องต้องคิด ต้องทบทวนมากมาย เมื่อมาสอบจึงขาดสมาธิในการสอบ ทำให้ต้องใช้เวลาทำข้อสอบมากกว่านักศึกษาที่เป็นโสด นักศึกษาที่สมัครแล้วจึงพบว่า ระยะเวลาในการทำข้อสอบไม่เหมาะสม

2.4 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านหลักสูตร นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพรับราชการกับไม่มีอาชีพ มีปัญหาต่างกันอาจเป็นเพราะนักศึกษาที่รับราชการส่วนมากไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนที่บ้าน ซึ่งอาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่รับราชการต้องใช้สมองจดจำหรือคิดเกี่ยวกับเรื่องงานทำให้เกิดความตึงเครียดและวิตกกังวลเมื่ออ่านหนังสือ จึงทำให้ขาดสมาธิ ไม่ค่อยจำ หรือลืมง่ายและอาจเป็นเพราะต้องมีการะนในเรื่องการงานมาก จำเป็นต้องให้ความสำคัญและเวลาให้กับงานที่ทำมากกว่าจึงทำให้ไม่มีเวลาทบทวน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่รับราชการมีปัญหาด้านเนื้อหาวิชาที่เรียนน้อยไปไม่เพียงพอต่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่รับราชการต้องการนำเอาความรู้ที่เรียนไปพัฒนาตนเอง ในด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน จึงต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ปรับตนเองและงานให้สูงขึ้น และต้องการประสบผลสำเร็จในชีวิต จึงต้องการเรียนอย่างเต็มที่ เพื่อจะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจึงมีความต้องการในด้านเนื้อหาวิชาให้มากขึ้น แต่เมื่อมาเรียนนักศึกษาต้องมีการะนมากจนในการเรียนและม้งานที่ทำประจำอยู่จึงทำให้ประสบปัญหาไม่มีเวลาเป็นของตนเองในด้านการทบทวนบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัทธิพงศ์ สัทธิจร (2527 : 111) ที่ศึกษารูปแบบการจัดบริการแนะแนวสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ในจังหวัดนครปฐม พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพ มีปัญหาไม่มีเวลาเป็นของตนเอง

6. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมต้นต่างกันมีปัญหาในการเรียน ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านหลักสูตร

การที่นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมต้นแตกต่างกัน มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันนั้นอาจเป็นเพราะ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มาเรียนภาษาอังกฤษนั้น ส่วนใหญ่ออกจากระบบโรงเรียนมานาน และนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้นำเอาภาษาอังกฤษไปใช้จะเห็นว่าคนที่มีความรู้พื้นฐานในการเรียน เมื่อไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษนาน ๆ ก็อาจลืม เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ต้องใช้ทักษะในการพูด ฟัง อ่าน เขียน เมื่อไม่ได้ใช้นาน ๆ ก็ลืม นั้น จึงไม่แตกต่างไปจากคนที่ไม่มีพื้นฐาน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ กอบกาญจน์ กับพล (2530 : 74) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้แบบเรียนต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ต่างกันมีปัญหาต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พลศรี ใจงาม (2533 : 80) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาไม่ประสบความสำเร็จเนื่องมาจากการที่พื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาแตกต่างกัน นักศึกษาบางคนสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ครบตามหลักสูตร จึงมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษดี แต่นักศึกษาบางคนที่ไม่ได้เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษจะมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษต่ำ นอกจากนี้นักศึกษาส่วนใหญ่ถึงแม้จะสอบผ่านเกณฑ์ตามที่โรงเรียนกำหนดไว้ แต่คะแนนเฉลี่ยที่ได้ก็อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงไม่สามารถเลือกเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในตรงกับความสามารถของนักศึกษาได้ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร

7. ปัญหาอื่นและข้อเสนอแนะของนักศึกษา พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาและมีความถี่สูงสุดคือ ระยะเวลาคือมีเวลาเรียนน้อยเกินไป เพราะการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดให้เรียนในระยะเวลาเพียง 3 เดือน แต่เนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรกลับมีมากจนครูผู้สอนไม่ทราบว่ารวบรวมเนื้อหาที่มีอยู่ทั้งหมด และสอนให้เสร็จภายในระยะเวลา 1 ภาคการศึกษาได้อย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัตน์ ไวยกุล (2513 : 34) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2512 พบว่าการที่ชั่วโมงสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนมีจำนวนค่อนข้างน้อยนี้เป็นอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ครูไม่สามารถเอาใจใส่ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เต็มที่นัก การที่จำนวน

เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษมีมาก แต่มีระยะเวลาสำหรับทำการสอนน้อยทำให้ไม่สามารถคาดหวังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับที่สูงได้มากนัก เพราะระยะเวลาสำหรับการเอาใจใส่ และแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนของนักศึกษาแต่ละคนมีน้อย

ปัญหาอื่น ๆ ที่มีความถี่รองลงมาด้านบุคลากรคือ อาจารย์ที่สอนไม่เป็นอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษโดยตรง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสอนนักศึกษาในระบบโรงเรียนประเภทชั้นเรียนต้องทำการสอนในเวลาเย็น 17.00 - 21.30 น. ครูที่สอนภาษาอังกฤษโดยตรงจะเหนื่อยต่อการสอนในเวลากลางวัน และจะต้องรอทำการสอนในเวลากลางคืน อาจทำให้เกิดความเบื่อหน่าย จึงไม่ต้องการที่จะสอนในเวลากลางคืน ประกอบกับอาจารย์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่อาจมีภาระทางด้านอื่น เช่น ด้านครอบครัว หรืออาจต้องการสอนพิเศษที่อื่น ๆ จึงไม่อยากจะสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน เพราะได้รับค่าตอบแทนน้อยกว่าที่ไปสอนพิเศษตามโรงเรียนกวดวิชา ดังนั้นในการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียน จึงมีอาจารย์ที่ไม่ได้สอนวิชาภาษาอังกฤษโดยตรงมาสอน ดังนั้นครูผู้สอนจึงยังขาดความรู้ ความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สุภินา ยีอาร์ (2532 : 123 - 124) ได้ศึกษาความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลาม พบว่า ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากความคิดเห็นของผู้สอน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ คือ ครูผู้สอนยังขาดความรู้ ความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะด้านบริการที่ว่า ควรมีการแนะแนวในการศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้น เนื่องจากนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนยังขาดการแนะแนวเกี่ยวกับการศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้น เมื่อเรียนจบจากการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภทชั้นเรียนมีความต้องการที่จะพัฒนาตัวเองให้สูงขึ้น เพื่อความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ดังนั้นจึงมีความต้องการที่จะรับทราบข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้น แต่ในระบบโรงเรียนการศึกษานอกโรงเรียนยังขาดการแนะแนวในด้านนี้ เนื่องจากขาดบุคลากรทางด้าน การแนะแนว และขาดห้องแนะแนวสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ ทั้งนี้เพราะห้องแนะแนว ครูแนะแนวส่วนใหญ่ไม่ได้ทำการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงไม่สามารถให้บริการห้องแนะแนวของโรงเรียนได้ เพราะการเรียนในภาคกลางวัน และภาคกลางคืน แยกจากกันต่างหาก ดังนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่จึงไม่สามารถใช้บริการแนะแนวได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวลเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม

(2522 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เรียนแบบชั้นเรียน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาโดยส่วนรวมค่อนข้างน้อย ส่วนความต้องการนั้นมีความต้องการเรียนในเนื้อหาวิชาที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้ครูเอาใจใส่การสอน และโรงเรียนจัดครูที่ถ่ายทอดความรู้ได้ดีมาสอน พร้อมกับมีบริการห้องสมุด และบริการแนะแนวทางการศึกษาและอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการวิจัย พบว่า ปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นดังนั้นกรมการศึกษานอกโรงเรียนควรนำไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงให้มีความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ระยะเวลา และการประเมินผล
2. โรงเรียนที่สอนการศึกษานอกระบบโรงเรียน ควรปรับปรุงบรรยากาศในการเรียนโดยจัดห้องเรียนให้มีเสียงรบกวนน้อยที่สุด
3. ควรจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนผู้ใหญ่ เพื่อให้ครูมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาและวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวิจัย ลักษณะเดียวกันนี้ โดยศึกษาตัวแปรด้านอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจ ทักษะ เป็นต้น
2. ควรศึกษาในด้านทักษะทางภาษา คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ของนักศึกษาด้วย เพื่อมุ่งพัฒนาทักษะเฉพาะด้านแก่นักศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษฎา จันทรมณี. การสร้างแบบสำรวจใจหายรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นภาคเหนือ.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- กมลรัตน์ จรัสศรีมี. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เกี่ยวกับโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ.
กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2530.
- _____. คู่มือดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญศึกษา 2536. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ศาสนา, 2538.
- _____. คู่มือนักศึกษากิจการการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย (ม.6). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.
- กอบกาญจน์ กัปตพล. เจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้แบบ
เรียนต่างกัน และมีพื้นความรู้ต่างกัน. ปรินูยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2530. อัดสำเนา.
- จิราภรณ์ สุวรรณเกษม. การศึกษาความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษา คณะธุรกิจการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้. ปรินูยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
อัดสำเนา.
- ชโรทัย บัณฑิต. ปัญหาในการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคนและสูงอายุในหลักสูตร
การศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล จังหวัดกำแพงเพชร.
ปรินูยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2540. อัดสำเนา.
- ชลธิชา จินดากุล. ความสัมพันธ์ระหว่างพิสัยการเรียน ความสนใจในภาษาอังกฤษ ทักษะคิด
ต่อภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

- ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. เอกสารคำสอนวิชาสถิติ 511 วิธีการสถิติเพื่อการวิจัย.
 กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- เชียรศรี วิวิธสิริ. การศึกษาค้นคว้า และการศึกษานอกระบบโรงเรียน : เทคโนโลยีทาง
การศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาค้นคว้า และการศึกษาพิเศษ
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- _____. จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาค้นคว้า
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- นวลเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม. ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2522. อัดสำเนา.
- นันทนา ดีสมุทร. การประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช
2528 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินฤตยาภิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
 อัดสำเนา.
- ประคอง กรรณสูตร. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ :
 ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- ประสิทธิ์ บุญมา. เจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น บทคัดย่อ
วิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2525 - 2536. บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2527.
- ประเสริฐ จันทร์อุตม. ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานในวิทยาลัยกำแพงเพชร.
 พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536.
- พจน์ สมมา. ความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา
ภาษาอังกฤษ หลักสูตรการศึกษาค้นคว้าสายสามัญระดับที่ 5 ในโรงเรียนผู้ใหญ่ใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2529. อัดสำเนา.

- พนิดา เอื้ออภัยกุล. "ภาษาอังกฤษเฉพาะอาชีพ ภาษาอังกฤษสำหรับนักวิทยาศาสตร์,"
ภาษาปริทัศน์. 51 - 57 ; ภาคต้นปีการศึกษา 2527.
- พลศรี ใจงาม. การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักศึกษา
ในวิทยาลัยพลศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2533.
- พาสนา ชลบุรีพันธ์. การศึกษาความคิดเห็นของครูในการใช้หลักสูตรการศึกษาเอกโรงเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530 หมวดวิชาภาษาอังกฤษ.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- พัชรา สังข์ศรี. การศึกษาปัญหาในการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ
ระดับมัธยมศึกษาโดยวิธีเรียนทางไกลของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตอุตสาหกรรมชายฝั่ง
ทะเลตะวันออก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2540.
- พิมพ์พรหม เทพสุเมธานนท์. การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง. กรุงเทพฯ :
กิจจันทรการพิมพ์, 2527.
- พิมพ์พันธ์ เวสสะโกศล. การพัฒนาแบบการสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ
สำหรับนักศึกษาทางไกล ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2533.
- มนีรัตน์ ศิริสุขโขดม. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาทางไกลเกี่ยวกับการจัดบริการ
แนะแนวของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในภาคกลาง. ปรินญาณินท์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.
- ลัดดาวัลย์ หวังพานิช. สถิติเพื่อการวิจัยของพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนัก
ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2528.
- วราพร พุ่มมณี. พฤติกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้กิจกรรม
และสื่อการสอนสำเร็จรูปแทนคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2529.

- ✓ วิรัตน์ ไวยกุล. ปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเชียงใหม่. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร, 2513.
- วิรุฬห์ นิลโมจน์. บทบาท และงานของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับวิชาชีพ. ม.ป.ท., 2530.
- วิลาวรรณ รัตเรษฐากุล. การศึกษานอกระบบโรงเรียนเบื้องต้น. ขอนแก่น :
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2526.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. "นโยบายการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย โดย ESP และหรือ E.G.P.," ศึกษาศาสตร์สาร. 2527.
- ✓ ศรีวิชัย สุวรรณกิติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิบูลย์โลก แผนกเอกสารและการพิมพ์, 2522.
- ✓ ศิรินาม เม่งช่วย. รายงานการวิจัยเรื่องการประเมินกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตร
การศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530
วิธีเรียนทางไกล หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ในจังหวัดสงขลา. สงขลา : ศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียนภาคใต้, 2538. อัดสำเนา.
- สุกร ศรีแสน. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. มหาสารคาม : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
และการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม,
2530.
- สมบูรณ์ ศาลยาชีวิต. จิตวิทยาเพื่อการศึกษาผู้ใหญ่. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ลานนาการพิมพ์, 2526.
- สมพร จินากุล. การนำเสนอแนวทางการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
อัดสำเนา.
- สิทธิพงศ์ สิทธิจร. รูปแบบการจัดบริการแนะแนวสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ
ที่ 4 ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2527. อัดสำเนา.

- สิริงาม ราชเดิม. ความคิดเห็นในการพหุกลุ่มของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตการศึกษา 3. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- สามารถ วงศ์สวัสดิ์. ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น
ดำเนินการโดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- สุกานา ยีอาร์. ศึกษาสถานภาพ และวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา 2. หน้า 123 -
124. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- สุจินดา อภิชาตวิวัฒนะ. การศึกษาปัญหา และความต้องการในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับพื้นฐาน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. พิมพ์โลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536.
อัดสำเนา.
- สุรพันธ์ ยันต์ทอง. รายงานการวิจัยเรื่องแนวโน้มของวิทยาลัยครูในประเทศไทย.
ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์กรมการฝึกหัดครู, 2533.
- สุรางค์ โรงแก้วชัย. การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอน
ภาษาต่างประเทศภาคเอกชนประเภทนอกระบบโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- สุรีย์ นาคเนียม. ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ หลักสูตรวิชาชีพ
ระยะสั้นของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ในเขตการศึกษา 2. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
อัดสำเนา.
- สุภัททนา เจริญวัลย์. การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

- อติศักดิ์ ขวาวัดน์. ความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 4 ที่มีต่อการ
เข้ารับการศึกษานในโรงเรียนผู้ใหญ่ของจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อัดสำเนา.
- อติศักดิ์ ศรีภูมิ. การศึกษาค้นหาการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักศึกษา
ผู้ใหญ่ตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3 - 4. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2530. อัดสำเนา.
- อนุ อนุศาสนนันท์. การศึกษาค้นหาของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้นประเภท
ชั้นเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- อนุ สุวรรณชัยรบ. ความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาฝึกหัดครู ระดับปริญญาตรี ปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในสถาบันอุดมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. ถ่ายเอกสาร.
- Bartels, John. "Study Experiences of Graduates and Dropouts at the
Fern University," Bulletin of International Council for
Distance Education. Vol. 7. January, 1985.
- Beder, Harold W. and Gordon G. Darkenwald. "Differences Between
Teaching Adults and Pre-Adults : Some Proposition and
Finding," Adult Education A Journal of Research and Theory.
32 : 142 ; Summer, 1982.
- Bert, John W. Research in Education. 3rd ed. New Delhi, India :
V.K. Betra at Peart Office Frers, 1977.
- Bishop, Russell Harold. "Foreign Language in the Elementary School :
A Study of Methods in Selected Areas of Oregon,"
Dissertation Abstracts International. 27 : 2093 - 2094 ;
January, 1976.
- Bostom, Edwin Oscar. "A Follow-up Study of Students in the Boulder
Valley Schools Vocational and General Adult Programs,"
Dissertation Abstracts International. 36 : 3651A ; April,
1976.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing.
New York : Harper and Row, 1972.

- Karr and Kenneth Joseph. "Meeting the Changing Needs of Adults Through Educational Programs and Services," Dissertation Abstracts International. 39 : 6426A ; April, 1976.
- Politser, Robert L. "Some Reflection on "Good" and "Bad" Language Teaching Behavior," Language Teaching. XX(1) : 30 - 31 ; June, 1970.
- Puris, June. "Some Problem of Teaching and Learning With in the Open University," Education Research. 21(3) : July, 1980.
- Stansfield, Charles Webb, Jr. "The Teaching of English in Colombian Public Secondary Schools," Dissertation Abstracts International. 34 : 2938A ; December, 1973.
- Tomon, S.H.O. "A Diachronic and Synchronic Study of The Motivation for Learning English in Nigeria," English Language Teaching Journal. 31 : 149 - 158 ; January, 1977.
- Yamane, Taro. Statistics : An Introductory Analysis. 3rd ed. Tokyo, New York : Harper International Edition, 1973.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียน
ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการทราบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน
เขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อความเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นข้อความเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เลือกเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน
ด้านวิชาการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศใน
ชั้นเรียน

ตอนที่ 3 เป็นข้อความปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงกับท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 20 ปี

() 20 - 30 ปี

() มากกว่า 30 ปี

3. สถานภาพการสมรส

() โสด

() สมรส

() อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

4. อาชีพ

() รับราชการ

() บริษัทหรือรัฐวิสาหกิจ

() ไม่มีอาชีพ

() อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

5. พื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมต้น

() มีพื้นฐาน

() ไม่มีพื้นฐาน

ตอนที่ 2

ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน
ด้านวิชาการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านบรรยากาศในชั้นเรียน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องแสดงระดับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เพียงข้อละ 1 คำตอบ โดยคะแนนต่าง ๆ มีความหมายดังนี้

- 5 หมายความว่า มีปัญหามากที่สุด
- 4 หมายความว่า มีปัญหามาก
- 3 หมายความว่า มีปัญหาปานกลาง
- 2 หมายความว่า มีปัญหาน้อย
- 1 หมายความว่า มีปัญหาน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
(0) นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ไม่สามารถอ่านและแปลภาษาอังกฤษได้	/				

จากตัวอย่าง (0) หมายความว่า ท่านเห็นว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 มีปัญหาใน
การอ่านและแปลภาษาอังกฤษมากที่สุด

ปัญหาการเรียนการสอน	ระดับไวยา				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านหลักสูตร</u>					
1. เนื้อหาวิชาไม่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก.....					
2. เนื้อหาของหลักสูตรบางตอนในแต่ละระดับซ้ำซ้อนกัน.....					
3. เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับการวัดผลปลายภาคเรียน.....					
4. เนื้อหาวิชามีมากเกินไป.....					
5. เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดให้.....					
6. เนื้อหาที่เรียนยากเกินไป.....					
7. เนื้อหาที่เรียนไม่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ.....					
8. เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา.....					
9. ไม่ได้ฝึกทักษะทั้ง 4 คือ การพูด การฟัง การอ่าน และ การเขียน.....					
10. เนื้อหาวิชาที่เรียนน้อยไปไม่เพียงพอต่อการไปศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น.....					

ปัญหาการเรียนการสอน	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านครูผู้สอน</u>					
ในการเรียนการสอนได้มีการปฏิบัติกิจกรรมต่อไปนี้เพียงไร					
1. ผู้สอนสอนรวบรัดเกินไป.....					
2. ผู้สอนมอบหมายงานให้ทำมากเกินไป.....					
3. ผู้สอนไม่ให้ความสำคัญเป็นกันเองกับผู้เรียน.....					
4. ผู้สอนไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน.....					
5. ผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงตามเวลา.....					
6. ผู้สอนไม่สามารถสอนได้ครบทุกทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน.....					
7. ผู้สอนไม่สร้างบรรยากาศ การเรียนการสอนให้น่าสนใจ ..					
8. ผู้สอนไม่เตรียมการสอน และไม่เตรียมเอกสารให้กับผู้เรียน ..					
9. ผู้สอนออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน.....					
10. ผู้สอนสอนเร็วเกินไป.....					

ปัญหาการเรียนการสอน	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านวิธีการสอน</u>					
ผู้สอนใช้วิธีการสอนในกิจกรรมการเรียนรู้เพียงใด					
1. ผู้สอนใช้แต่หนังสือเพียงอย่างเดียว.....					
2. ในการสอนไม่มีการสร้างความสนใจของผู้เรียน.....					
3. ในการสอนไม่มีการใช้เทปบันทึกเสียง วิทยู ทวี วีดีโอ.....					
4. ในการสอนไม่เคยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา.....					
5. ผู้เรียนไม่สามารถฝึกได้ครบทุกทักษะ คือ การอ่าน ฟัง พูด เขียน.....					
6. ในการสอนบรรยายกาศการเรียน การสอนไม่น่าสนใจ และไม่เป็นกันเอง.....					
7. ในการสอนไม่มีการใช้เอกสาร หรือหนังสือประกอบการ ค้นคว้า.....					
8. ในการสอนไม่สอนให้สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียน.....					
9. วิธีการสอนไม่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน.....					
10. ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยายแต่เพียงอย่างเดียว.....					

ปัญหาการเรียนการสอน	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน</u>					
1. ไม่มีการทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อน (pretest) ในแต่ละภาคเรียน.....	...	...	...	...	...
2. วิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมากเป็นแบบปรนัยอย่างเดียว....	...	...	...	...	...
3. วิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมากเป็นแบบอัตนัยอย่างเดียว.....	...	...	...	...	...
4. ไม่มีการทดสอบย่อยหลังจากบทเรียนแต่ละบท.....	...	...	...	...	...
5. ก่อนมีการวัดผลและประเมินผลในแต่ละครั้งไม่มีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า.....	...	...	...	...	...
6. การวัดและประเมินผลไม่ตรงตามจุดประสงค์.....	...	...	...	...	...
7. ระยะเวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบไม่เหมาะสม.....	...	...	...	...	...
8. ไม่มีการนำผลการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง (Summative test) มาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน.....	...	...	...	...	...
9. ครูผู้สอนไม่ได้เป็นผู้ประเมินผลปลายภาคเรียน.....	...	...	...	...	...
10. การประเมินผลไม่สอดคล้องกับหลักสูตรที่เรียน.....	...	...	...	...	...

ปัญหาการเรียนการสอน	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน</u>					
1. มีเสียงจากภายนอกรบกวนในขณะที่ยี่เรียน.....					
2. โต๊ะและเก้าอี้มีขนาดไม่เหมาะสมกับผู้เรียน.....					
3. อากาศในชั้นเรียนอบอ้าวเกินไป.....					
4. วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ประกอบในการเรียนมีน้อยเกินไป.....					
5. แสงไฟ ไม่สว่างเท่าที่ควร.....					
6. บริเวณโรงเรียนมีเสียงอึกทึก.....					
7. สถานที่สอนอยู่ห่างไกลจากบ้านหรือที่ทำงานมากเกินไป.....					
8. จำนวนวัสดุ อุปกรณ์ เอกสาร ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน.....					
9. ไม่มีบริการห้องสมุดและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม.....					
10. โรงอาหารและห้องน้ำไม่สะอาด และมีไม่พอกับผู้เรียน.....					
11. ห้องเรียนคับแคบเกินไป.....					

ตอนที่ 3

ปัญหาอื่นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาปัญหาอื่น ๆ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลาย ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ระยะเวลา

2. บุคลากรที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. การบริการในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสุพรรณณี ศุขะบุตร
วันเดือนปีเกิด	27 พฤษภาคม 2495
ที่อยู่ปัจจุบัน	201 บ้านพักรถไฟ กม.11 ถนนกำแพงเพชร 2 ตำบลลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2511	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. 2513	มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. 2517	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน วิชาเอกฝรั่งเศส ภาษาไทย
พ.ศ. 2542	กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ประเภทชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

สุพรรณิ สุชะบุตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม 2542

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเภท
ชั้นเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร
ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านสิ่ง
แวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนและเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่
จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรสอาชีพ พื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยม
ศึกษาตอนต้น ตลอดจนรวบรวมข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่กำลังเรียนตามหลักสูตรการ
ศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2539 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 270 คน เครื่องมือ
ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าสถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test
F-test และวิธีเชฟเฟ่

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาพบว่า
ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านการประเมินผล ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในการเรียน
อยู่ในระดับปานกลางส่วนด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อย
2. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนตามตัวแปรอิสระ
 - 2.1 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการ
ประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 2.2 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีปัญหาในการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้าน
วิธีการสอนด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 2.3 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันมีปัญหาด้านการเรียนโดย
รวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอน
และด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกันมีปัญหาด้านการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาผู้ใหญ่คือ มีเวลาเรียนน้อยเกินไป อาจารย์ที่สอนควรเป็นอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษโดยตรง ควรมีบริการห้องสมุดในภาคค่ำ และควรมีสื่อการสอนและเทคนิคการสอนใหม่ ๆ

A STUDY ON PROBLEMS IN LEARNING ENGLISH OF ADULT LEARNERS
AT THE UPPER SECONDARY GENERAL EDUCATION LEVEL OF THE
CLASSROOM PROGRAM IN BANGKOK METROPOLIS

AN ABSTRACT

BY

SUPANNEE SUKHABUT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University

March 1999

The purposes of this research were to study on problems in learning English of adult learners at the upper Secondary General Education Level of the classroom program in Bangkok metropolis in 5 categories : curriculum, teachers, method of teaching, evaluation, and environment of classroom; to compare those problems in learning English of adult learners according to sex, age, marital status, occupation, experiences of English learning in lower secondary, and also to collect adding problems and suggestions of adult learners as well.

The sample used in this research were 270 adult learners derived from cluster Sampling. The instrument used for collecting data was the rating-scale and the open-ended questionnaire. The Statistics used for analyzing data were percentage, frequency, mean, standard deviation, t-test, F-test and Sheffe Method.

The finding of the study were as follows :

1. The adult learners had learning problem as a whole in moderate level when considered in each categories it was found that curriculum, method of teaching, evaluation, environment of the classroom were at moderate level but teacher category was at a low level.

2. Comparision of learning problems according to independent variables.

- 2.1 The adult learners with different sexes had no significantly different as a whole when considered in each categories, it was found that there was significantly different at .05 level in evaluation groups.

2.2 The adult learners with different age had significantly different at .05 level as a whole and in curriculum, method of teaching, and evaluation.

2.3 The adult learners with different marital status had no significantly different as a whole when considered in each categories, it was found that there were significantly different, at .05 level in teachers and evaluation.

2.4 The adult learners with different occupations had significantly different at .05 level as a whole and curriculum category.

2.5 The adult learners with different experiences of English learning in lower secondary had no significantly different as a whole when considered in each categories it was found that there was significantly different at .05 level in curriculum.

3. The adult learners at the upper secondary general education level had additional problems on learning time that was so little, the teachers should be English teacher who have many skills to teach and the suggestions were library service in the night should be provided for adult learners and also instructional media and new technique of teaching.